

ခန္ဓာကပြောလာတာ ယုံလိုက်စမ်းပါ

ဝိပဿနာဂူနည်း

၂၄၆

ဟောကြားသည့်နေ့
၅ - ၂ - ၆၁

ကျေးဇူးတော်ရှင် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး
ဟောကြားတော်မူသော သစ္စာလေးပါးတရားတော် အမှတ်စဉ် (၃) မှ
ထုတ်နုတ်ပုံနှိပ်ပါသည်။

ကျေးဇူးတော်ရှင် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ
မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး
မန္တလေးမြို့၌ဟောကြားတော်မူသောတရားတော်

ခန္ဓာကပြောလာတာ ယုံလိုက်စမ်းပါ

(ဝိပဿနာရှုနည်း)

ဟောကြားသည့်နေ့
(၅-၂-၆၁)

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၆၄/၉၅ (၆)

အဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၁၂/၉၅ (၆)

ထုတ်ဝေသူ ဦးအောင်ချို (မြ-၀၈၃၁)

မိုးကုတ်ဝိပဿနာတရားစဉ်နှင့်

လုပ်ငန်းစဉ် ပြန့်ပွားရေးအဖွဲ့ချုပ်။

အမှတ် ၈၂ နတ်မောက်လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဖုန်း - ၅၄၁၈၆၀

ပုံနှိပ်သူ ဒေါ်နုနုဝင်း (မြ - ၀၆၆၅၆)

လောကပါလပုံနှိပ်တိုက်

အမှတ် (၈၄)၊ လမ်း(၅၀)၊

ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဖုန်း - ၂၉၈၆၇၄

ကျေးဇူးတော်ရှင်အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ
မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး
မန္တလေးမြို့၌ ဟောကြားတော်မူသောတရားတော်
“ခန္ဓာကပြောလာတာ ယုံလိုက်ခမ်းပါ”
(ဝိပဿနာရှုနည်း)
ဟောကြားသည့်နေ့ (၅-၂-၆၁)

ဒကာ ဒကာမတို့ သင်္ခတ၊ တရားကို ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်
တရားနှင့် သင်္ခတ၊ တရားဟာ အတူတူပဲဆိုတာကို ယနေ့
ရှင်းပြမယ် . . . (မှန်ပါ့ဘုရား)၊ အဲဒီတော့ ဒီမနေ့က
ပြောခဲ့တဲ့ ဒကာ ဒကာမတွေ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးဟာ ဝေဒနာက္ခန္ဓာ
ကိုယ်ကြီးလို့ ပြောလိုက်တယ်၊ ဝေဒနာက္ခန္ဓာဆိုတာ ဒကာ
ဒကာမတွေ မှတ်ထားပါ၊ ဝေဒနာချည်းဖြစ်တယ်လို့

၂ * သစ္စာလေးပါးတရားတော်

ဘယ်အခါကာလမှ မယူပါနဲ့ . . . (မှန်ပါ)။ ခန္ဓာငါးပါးဟာ တည်ဆဲကာလမှာ တပေါင်းတည်း ဖြစ်တယ်လို့ ယူကြစမ်းပါ . . . (မှန်ပါဘုရား)။

ခန္ဓာငါးပါးပေါင်းပြီးဖြစ်တယ်

ဝေဒနာဟာ ဝေဒနာချည်းဖြစ်သလား ကျန်တဲ့လေးပါးနဲ့ ပေါင်းနေသလား . . . (ပေါင်းနေပါတယ်)။ ဒကာ ဒကာမတို့ ဝေဒနာဟာ ဝေဒနာချည်းဖြစ်သလား . . . ကျန်တဲ့လေးပါးနဲ့ ပေါင်းနေသလား . . . (ကျန်တဲ့လေးပါးနဲ့ ပေါင်းနေပါတယ်ဘုရား)။ ကျန်တဲ့လေးပါးနဲ့ ပေါင်းနေတယ်ဆိုတာ သေသေချာချာမှတ်ပါ . . . (မှန်ပါဘုရား)။

အဲဒီတော့ ကျန်တဲ့လေးပါးနဲ့ ပေါင်းပြီးသကာလ နေတော့ ပြောတော့သာ ဝေဒနာက္ခန္ဓာလို့ဆိုတာ . . . တဲ့ အားလုံး ခန္ဓာငါးပါးပေါင်းပြီးသကာလ ဖြစ်တယ်လို့ ဒကာ ဒကာမတွေ အားလုံးမှတ်ထားပါနော် . . . (မှန်ပါ)။ ကောင်းပြီ ဒါဖြင့် ဒီခန္ဓာငါးပါးသည် ဘယ်ကာလသတုံးလို့ မေးတဲ့ အခါကျတော့ ဒကာ ဒကာမတွေ သိတဲ့အတိုင်းတဲ့၊ ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရ ကြောင့် ရုပ်တရားလာတယ်ဆိုတာ သိကြမှာပဲ၊ အာရုံဒွါရကြောင့် နာမ်တရားလာတယ်ဆိုတာ မသိကြသေးဘူးလား . . . (သိကြပါတယ်ဘုရား)။

အကြောင်းတွေက ပြုပြင်လို့ပေါ်လာတာ

ကောင်းပြီ... ဒါဖြင့် ဒီခန္ဓာငါးပါးသည် အကြောင်းကင်းပြီးပေါ်သလား၊ အကြောင်းတွေက ပြုပြင်လို့ ပေါ်သလားဆိုတာ စဉ်းစားပါ... (အကြောင်းတွေက ပြုပြင်လို့ပေါ်တာပါ)၊ အကြောင်းတွေက ပြုပြင်လို့ ပေါ်လာတယ်ဆိုတာ သဘောကျပလား... (ကျပါတယ်)၊ ကောင်းပြီ အကြောင်းတွေက ပြုပြင်လို့ ပေါ်လာတော့ ဤဟာသည်ကား... လို့ ဆိုလို့ရှိရင် သင်္ခတ တရားလို့ မှတ်လိုက်စမ်းပါ။

ဒီခန္ဓာငါးပါးကို ဘာတရားခေါ်ကြမယ်... (သင်္ခတတရားပါဘုရား)၊ သင်္ခတ တရားလို့ သေသေချာချာ မှတ်ပါ။ ဘယ်နှယ်ကြောင့် သူ့ကို သင်္ခတ တရားလို့ ဆိုရသတုံး... ဆိုတော့ သူက ပြုပြင်လို့ ပေါ်နေတဲ့ တရားကိုး... (မှန်ပါ)၊ ဒကာ ဒကာတို့ ဘယ်နှယ်ဆိုကြမယ်... (ပြုပြင်လို့ ပေါ်နေတဲ့တရားပါ)၊ ဒါဖြင့်ပြုပြင်လို့ ပေါ်လာတဲ့တရားဟာ ပြုပြင်တဲ့ သတ္တိကုန်ရင် ဘာဖြစ်မယ် ထင်ကြသလဲ... (ပျက်သွားပါတယ်ဘုရား)။

ပျက်စီးသွားတယ်၊ ပြုပြင်တဲ့ သတ္တိကုန်ရင်... (ပျက်စီးသွားပါတယ်)၊ ပျက်စီးသွားမယ်ဆိုတော့ ဪ... တို့ခန္ဓာငါးပါးကြီးဟာ ကံကပြုပြင်၊ စိတ်ကပြုပြင်၊ ဥတုကပြုပြင်၊ အာဟာရကပြုပြင်၊ အာရုံဒွါရကပြုပြင်၊ ပြုပြင်လို့

ခန္ဓာငါးပါး ရုပ်၊ နာမ်နှစ်ပါးပေါ်နေတယ်။ ပြုပြင်တဲ့တရား အရှိန်အစော် အာနုဘော်သတ္တိကုန်ဆုံးမယ် ဆိုလို့ရှိရင် ဒကာ ဒကာမတွေ ဘယ်လို ဆုံးဖြတ်ချက်ချကြမလဲ . . . (မရှိတော့ ပါဘုရား)။ ပျက်စီးသွားမယ်။

ဒါဖြင့် ကျုပ်တို့ခန္ဓာကိုယ်ကြီးဟာ ပြုပြင်လိုက်၊ ပြုပြင်လို့ပေါ်လာလိုက်၊ အရှိန်အစော်ကုန်လို့ ပျက်စီးလိုက်၊ ခန္ဓာငါးပါးကြီးဟာဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့ ဝေဒနာလဲ အတူတူ ပဲ၊ ကျန်တဲ့ခန္ဓာတွေလဲ အတူတူပဲ၊ ပြုပြင်လိုက်၊ ပြုပြင်လို့ ပေါ်လာလိုက်၊ အကြောင်းတရားကုန်သွားလိုက်၊ ပျက်စီးလိုက် ဆိုရင်လွဲပါ့မလား . . . (မလွဲပါဘုရား)။ ရှင်းကြပလား . . . (မှန်ပါဘုရား)။ ခန္ဓာငါးပါးသည် ဒါဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့ ဘယ်အခါ ကာလမှမြဲလိမ့်မယ်၊ ခိုင်လိမ့်မယ်၊ တည်တံ့ လိမ့်မယ်ဆိုတဲ့ဥစ္စာ ပြောစရာ အချက်၊ အလက်၊ အကွက် ပါ၊ ပါရဲ့လား . . . (မပါ၊ ပါဘုရား)။

ပြုပြင်လို့ပေါ်လာတဲ့ သင်္ခတ တရား

ဘာပြုလို့တုံး . . . ဆိုလို့ရှိရင် ပြုပြင်လို့ပေါ်လာတဲ့ သင်္ခတ တရားလို့ မှတ်လိုက်စမ်းပါ . . . (မှန်ပါဘုရား)။ ဘယ်လိုမှတ်ကြမယ် . . . (ပြုပြင်လို့ပေါ်လာတဲ့သင်္ခတ တရားပါ)။ ပြုပြင်လို့ပေါ်လာတဲ့ သင်္ခတ တရားဖြစ်တော့

ပြုပြင်တဲ့ အရှိန်အစက်လဲ ကုန်ပါရော ဗျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်
ပါရော ဆိုလို့ရှိရင် သဘောကျပလား . . . (ကျပါတယ်
ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ခန္ဓာငါးပါးကို ဘာတရားလို့ ခေါ်ကြမယ်
. . . (သင်္ခတ တရားပါ)၊ သင်္ခတ တရားလို့ ခေါ်ဖြစ်အောင်
ခေါ်ကြပါ ဒကာ ဒကာမတို့ . . . (မှန်ပါ)၊ သင်္ခတ တရားလို့
ခေါ်ဖြစ်အောင် ခေါ်လိုက်တဲ့အခါကျတော့ ရှင်းသွားတယ်၊
ဪ . . . သင်္ခတ တရားဆိုတာ ပြုပြင်မှ ပေါ်တဲ့တရား၊
သင်္ခတ တရားဆိုတာ ဘာဆိုကြမယ် . . . (ပြုပြင်မှ ပေါ်တဲ့
တရားပါဘုရား)၊ ပြုပြင်မှ ပေါ်တဲ့တရားကို ဘာတရားလို့
ခေါ်ကြမယ် . . . (သင်္ခတ တရားပါဘုရား)။

ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရက ပြုပြင်တာ

ဒါဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့ ရှေးတုန်းက ပြုပြင်လို့
ပေါ်ပြီးပြုပြင်တဲ့ တရားက အကြောင်းတွေ သိမ်းလိုက်တဲ့
အခါကျတော့ သင်္ခတ ခန္ဓာကြီးဟာ ဗျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ပါ
တယ် . . . (ရောက်ပါတယ်ဘုရား)၊ ဒီလိုရောက်လာတာ
ဘယ်လောက်ကြာပြီလဲလို့ မေးလို့ရှိရင် ဘယ်နှယ်ဖြေကြမလဲ
. . . (မရေတွက်နိုင်ပါဘုရား)၊ မရေတွက်နိုင်ဘူးဆိုတဲ့
အဖြေတွေ အများကြီးထွက်မယ် . . . (ထွက်ပါတယ်ဘုရား)။

ကိုင်း... ဒကာ ဒကာမတို့ ကံကပြုပြင်လိုက်၊ စိတ်ကပြုပြင်
လိုက်၊ ဥတုက ပြုပြင်လိုက်တော့ ဒီခန္ဓာငါးပါးကြီးဟာ ပေါ်
မလာဘူးလား... (ပေါ်လာပါတယ်ဘုရား)။

သူ့ကို ဘာတရားခေါ်ကြမလဲ... (သင်္ခတ
တရားပါ)၊ သင်္ခတ တရားသူပြုပြင်တဲ့ အကြောင်းတွေက
သတ္တိတွေက ကုန်သွားတဲ့အခါကျတော့ ခန္ဓာငါးပါးကြီး
ဘာလုပ်ကြမယ်... (ပျက်စီးပါတယ်ဘုရား)၊ ပျက်စီး
သွားတယ်ဆိုတာ ဦးခင်မောင်ကျေနပ်ပလား... (ကျေနပ်
ပါပြီ)၊ ဒါဖြင့် သူ့ကို ဘာတရားခေါ်ကြမယ်... (သင်္ခတ
တရားပါဘုရား)။

ဪ... ဒါဖြင့် ကျုပ်တို့ သင်္ခတနယ်ထဲ
နေရတယ်ဆိုတာ သဘောကျပလား... (ကျပါပြီ)၊
ဘယ်ထဲမှာ နေကြရတယ်... (သင်္ခတနယ်ထဲ နေကြရ
ပါတယ်)၊ သင်္ခတနယ်ထဲ နေရတယ်ဆိုတာ ဒကာ ဒကာမ
တို့ သဘောကျပလား... (ကျပါပြီ)၊ ဒါဖြင့် သင်္ခတနယ်ထဲ
နေလို့ရှိရင် ဖြစ်လိုက်၊ ပျက်လိုက်ဆိုတာ သေချာပလား...
(သေချာပါတယ်ဘုရား)၊ သင်္ခတနယ်ထဲနေရင်...
(ဖြစ်လိုက်၊ ပျက်လိုက်ပါဘုရား)။

ခဏ ခဏ ဖြစ်ပျက်နေတဲ့ ခန္ဓာ

သင်္ခတနယ်ထဲနေရင်... (ဖြစ်လိုက်၊ ပျက်လိုက်)၊
ဖြစ်လိုက်၊ ပျက်လိုက်နဲ့ နေရတော့မယ် ဆိုလို့ရှိရင် ဒကာ
ဒကာမတွေက ဪ... ဒီခန္ဓာကြီး ရ၊ ထားတာ ကောင်း
ကောင်းမနေရ၊ ခဏ ခဏ ပျက်နေတဲ့ ခန္ဓာကြီးပါကလား
ဆိုလို့ရှိရင် လွဲသေးသလား... (မလွဲပါဘုရား)၊ ဘယ်နှယ်
ကြောင့် ခဏ ခဏဖြစ်၊ ခဏ ခဏပျက်ပါလိမ့်မတဲ့လို့ သူ့ကို
မေးကြည့်ပြန်တော့ သူက သင်္ခတ တရားလို့ အစီအရင်ခံပါ
လိမ့်မယ်၊ သင်္ခတ တရားလို့ အစီအရင်မခံဘူးလား...
(ခံပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့ သင်္ခတဓမ္မဆိုတာ ဒီဥစ္စာပါပဲ၊
ပြုပြင်နိုင်မှ ဖြစ်ပေါ်တဲ့ တရားကို ဘာတရား ခေါ်ကြမယ်
... (သင်္ခတ တရားပါ)၊ ကိုင်း... ဒါဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့
သင်္ခတ ဒုက္ခ၊ သင်္ခါရဒုက္ခ အတူတူပါပဲ၊ ဒီခန္ဓာကြီး ရ၊
ထားကတည်းကိုက ဒကာ ဒကာမတို့ အစားနဲ့ ပြုပြင်ရတာ
ကတစ်မျိုး၊ အဝတ်နဲ့ ပြုပြင်ရတာက တစ်မျိုး၊ ကံနဲ့ ပြုပြင်
ရတာကကော... (ပါ၊ ပါတယ်ဘုရား)။

အာဟာရနဲ့ ပြုပြင်ရတာကော... (ပါ၊ ပါတယ်)၊
အာရုံဒွါရနဲ့ ပြုပြင်ပေးနေရတာကော... (ပါ၊ ပါတယ်)၊ ဒါဖြင့်
ဒီထဲမှာ ခဏ ခဏ တစ်နေ့မှ မပြုပြင်ရတဲ့အချိန် မရှိ၊ တစ်နာရီ

တစ်စက္ကန့်မှ မနားမနေ ပြုပြင်နေရတဲ့ အချိန် ချည်းပဲလို့ ဆိုလို့ရှိရင်လွဲပါ့မလား . . . (မလွဲပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဘာတရားပါလိမ့် . . . (သင်္ခတ တရားပါ)။
ဒကာ ဒကာမတို့ ကျုပ်တို့ ခန္ဓာကိုယ်ကြီး ရဲ့ ထားတာကဖြင့် ပြုပြင်ပြီးသကာလ နေရတာပဲ။ ဘာပြုလို့ ထပ်ပြန်တလဲလဲ ပြုပြင်နေရသလဲလို့ ဆရာဘုန်းကြီးကမေးလို့ရှိရင် ပျက်၊ ပျက် သွားလို့၊ ဘယ်လို ဆုံးဖြတ်ချက်ချကြမလဲ . . . (ပျက်၊ ပျက် သွားလို့ပါဘုရား)။

ပျက်၊ ပျက်သွားတော့ မပြုပြင်ရင်လဲ အစားထိုးစရာ ရှိသေးရဲ့လား . . . (မရှိပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ ကျုပ်တို့ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးကို ဘာ တရားလို့ ခေါ်ကြမလဲ . . . (သင်္ခတ တရားလို့ ခေါ်ပါတယ် ဘုရား)။

သင်္ခတဆိုတာ ဖြစ်မှုပျက်မှုရှိတယ်

အဲ . . . သင်္ခတဆိုတာတော့ ဖြစ်မှု၊ ပျက်မှုရှိတယ်လို့ မှတ်လိုက်စမ်းပါ . . . (မှန်လှပါဘုရား)။ ဦးခင်မောင် ဘာခေါ် ကြမယ် . . . (ဖြစ်မှု၊ ပျက်မှုပါဘုရား)။ ကိုမြရွှေ ဘာခေါ်မယ် . . . (ဖြစ်မှု၊ ပျက်မှုပါဘုရား)။ ဖြစ်မှု၊ ပျက်မှုဆိုရင် ပြုပြင်လိုက် ရင် ဖြစ်တာပဲ။ မပြုပြင်လိုက်ရင် . . . (မဖြစ်ပါဘုရား)။ ပြုပြင် လိုက်ရင် ဖြစ်တယ်။ မပြုပြင်လိုက်ရင် . . . (မဖြစ်ပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ကျုပ်တို့ ခန္ဓာငါးပါးကြီးကို ဘာတရားခေါ်ကြ
မလဲ... (သင်္ခတ တရားပါဘုရား)၊ သင်္ခတ တရားခေါ်ကြ
တော့ ဪ... ခန္ဓာကိုယ်ကြီးဟာ ပြုပြင်နိုင်မှဖြစ်ပေါ်ကြတဲ့
သင်္ခတ တရားတွေပါကလားလို့ ယနေ့သေသေချာချာ
မှတ်ထားပါ... (မှန်လှပါဘုရား)။

ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နတရား

အဲဒီတော့ ဒီသင်္ခတ တရားကိုပဲ ဒကာ ဒကာမတို့
ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နတရားလို့လဲဆိုပါ ဦးခင်မောင်ရ... (မှန်လှပါ
ဘုရား)၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နတရားလို့ ဆိုလိုက်စမ်းပါ... (မှန်ပါ)၊
ဘာပြုလို့တုံး၊ ဟေတု အကြောင်းတွေက ပြုပြင်တော့ ဒါဟာ
အကျိုးတရားမဖြစ်ဘူးလား... (ဖြစ်ပါတယ်)၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်
အကြောင်းကြောင့် ပေါ်လာတဲ့ အကျိုးခန္ဓာကြီးဆိုရင်လည်း
လွဲပါ့မလား... (မလွဲပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် သူ့ကို သင်္ခတ တရားလို့ကော ဆိုလိုလည်းဆိုပါ
တော့၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နတရားလို့လဲ မဆိုနိုင်ဘူးလား... (ဆိုနိုင်
ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် သင်္ခတ တရားလို့လည်းဆိုနိုင်၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နတရား
လို့လဲဆိုနိုင်တယ်ဆိုတာကော သဘောကျပလား... (ကျပါ
ပြီ)၊ ဒါဖြင့် ဒကာ ဒကာမတွေ သန္တာန်ပေါ်လာတဲ့ ဥပမာ ဒီထဲမှာ

ဝေဒနာပါတယ်၊ ဝေဒနာက မကုန်သေးလို့ ဝေဒနာ ပစ္စယာတဏှာ ဆိုပြန်တော့ ဝေဒနာက မပြုပြင်ဘဲနဲ့ တဏှာ ပေါ်ပါ့မလား . . . (မပေါ်ပါဘူးရား)။

ဒါဖြင့် ဒီတဏှာကိုလည်း ဘာတရားခေါ်မလဲ . . . (သင်္ခတ၊ တရားပါ)၊ သင်္ခတ၊ တရားပဲခေါ်ရလိမ့်မယ်၊ သဘောကျပလား . . . (ကျပါပြီဘူးရား)။

တဏှာပြီး ဥပါဒါန် ဆိုတာကော တဏှာက ပြုပြင်လို့ ဥပါဒါန်ဖြစ်လာသောကြောင့် သူ့ကို ဘာခေါ်ကြမလဲ . . . (ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နတရား)၊ သင်္ခတ တရား၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နတရား၊ စေတနာဆိုအတည့်ပဲ . . . (မှန်ပါ)၊ မတည့်ဘူးလား . . . (တည့်ပါတယ်)၊ ဥပါဒါနပစ္စယာ ကမ္မဘဝေါ ဆိုတာကော . . . (သင်္ခတ တရားပါဘူးရား)။

အင်း . . . သင်္ခတ တရား၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နတရားလို့ အားလုံးတရားနာတဲ့ ဒကာ ဒကာမတွေ မှတ်လိုက်စမ်းပါ . . . (မှန်ပါ)၊ ရှင်းပလား . . . (ရှင်းပါပြီဘူးရား)။

ဒါဖြင့် ဒီတရားတွေဟာ ပြုပြင်လိုက်၊ ပျက်လိုက်၊ ပြုပြင်လိုက်၊ ပျက်လိုက်၊ ပြုပြင်တဲ့ တရားကလည်း ပြုပြင်လိုက်၊ ပျက်စီးသွားလိုက် ပြုပြင်လိုက်၊ ပျက်စီးသွားလိုက်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပါယ်ရှင်းပလား . . . (ရှင်းပါပြီဘူးရား)။

ခန္ဓာကြီးမှာ ဖြစ်မှုပျက်မှုပဲရှိတယ်

ဒါကြောင့် ဒီခန္ဓာကြီးမှာ ပုံသေသဘော ဘာရှိပါလိမ့်မတုံးလို့ မေးကြပါစို့နော်၊ ဒကာ ဒကာမတွေ ဒီခန္ဓာကြီးမှာ ပုံသေသဘော ဘာရှိပါလိမ့်မတုံးလို့ မေးကြတဲ့အခါကျမှ ပြုပြင်တုံး ပေါ်တာပဲ၊ ပြုပြင်တဲ့ အချိန်ပေါ်၊ ပေါ်တဲ့အချိန် ပျက်စီးတာပဲဆိုတော့ ဒီခန္ဓာကြီးမှာ ဖြစ်မှုနဲ့ ပျက်မှုပဲရှိတယ် . . . (မှန်ပါ)၊ ဘယ်လိုမှတ်ကြမလဲ . . . (ဖြစ်မှုနဲ့ပျက်မှုပဲ ရှိပါတယ်ဘုရား)။

ခန္ဓာကိုယ်၏ စွမ်းရည်သတ္တိပြောစမ်းပါ

ဒီ . . . ခန္ဓာကိုယ်ကြီး၏ စွမ်းရည်သတ္တိ ပြောစမ်းပါ။ ဒကာ ဒကာမတွေ ဘယ်လိုပြောကြမလဲ . . . (ဖြစ်မှု ပျက်မှုပဲ ရှိပါတယ်ဘုရား)၊ ဖြစ်မှုနဲ့ ပျက်မှုပဲရှိတယ်ဆိုတာ သဘောကျ ပလား . . . (ကျပါပြီဘုရား)။

ဪ . . . ဒါဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့ တစ်သံသရာလုံး မှာ ကျုပ်တို့သည် ဖြစ်၊ ပျက်နဲ့ပဲ၊ ဖြစ်လိုက် ပျက်လိုက်၊ အင်း . . . မွေးလိုက်၊ သေလိုက်၊ ဆိုကြပါစို့၊ မြန်မာလို ပြန်တော့ နော် . . . (မှန်ပါ)၊ မွေးလိုက်၊ သေလိုက်နဲ့ အချိန်ကုန်လာကြ တယ်ဆိုတာဟာ မရှင်းကြသေးဘူးလား . . . (ရှင်းပါပြီ ဘုရား)၊ အနားကော ရှိခဲ့ရဲ့လား . . . (မရှိပါဘုရား)။

မွေးလိုက် . . . (သေလိုက်ပါဘုရား)။

မွေးလိုက် . . . (သေလိုက်ပါဘုရား)။

မွေးလိုက် သေလိုက်ပဲ ခင်ဗျားတို့ကျုပ်တို့ နေခဲ့ရပါ
တယ်ဆိုတာ ဒကာ ဒကာမတွေ ငြင်းဖို့လိုသေးသလား . . .
(မလိုပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒီဇာတ်ကို ခင်ဗျားတို့ ဘာဖြစ်လို့ မသိမ်းချင်ပါ
လိမ့်မလဲ၊ မွေးလိုက်၊ သေလိုက်၊ မွေးလိုက်၊ သေလိုက်၊
မွေးလို့ရှိရင်လည်း မသေဘဲနဲ့ ခိုင်မြဲနေလို့ရှိရင်လဲ တော်သေးရဲ့
. . . ၊ အခုတော့ မွေးလိုက်၊ သေလိုက်၊ ဖြစ်လိုက်၊ ပျက်လိုက်၊
မွေးလိုက်၊ သေလိုက်၊ ဖြစ်လိုက်၊ ပျက်လိုက်ဆိုတဲ့ဥစ္စာ
ဦးခင်မောင်တို့ . . . ကိုမြရွှေတို့ ဘယ်အခါကာလမှ
ဝိပဿနာဉာဏ်နဲ့ ခန္ဓာတွေမကြည့်ဖူးတာနဲ့ မွေးလိုက်၊
သေလိုက်ကို မတွေ့ဘူး . . . (မှန်လှပါဘုရား)၊ သဘောကျ
ပလား . . . (ကျပါပြီ)။

ဝိပဿနာဉာဏ်နဲ့ မကြည့်ရင်

ဘယ်အခါကာလမှ ဝိပဿနာဉာဏ်နဲ့ မကြည့်ဖူး
တော့ ဘာတွေ့သတုံး . . . (မွေးလိုက်၊ သေလိုက်)၊ မွေးလိုက်၊
သေလိုက်တွေကြရဲ့လား . . . (မတွေ့ပါဘုရား)။

ဪ... မွေးလိုက်၊ သေလိုက် မတွေ့တာသည်
ဒကာ ဒကာမတို့ ဒါဖြင့် သင်္ခတဒုက္ခ မသိဘူးပေါ့ ...
(မှန်ပါ)။ ဒါ... ဘာဆိုကြမယ်... (သင်္ခတဒုက္ခ မသိဘူး၊
ပါဘုရား)။

အဲ... သင်္ခတဒုက္ခကို ဒကာ ဒကာမတွေက မတွေ့
ဖူးတော့ သင်္ခတဒုက္ခကို တွေ့ဖူးမှသာလျှင် အသင်္ခတ ဆိုတာ
ကြိုက်မယ်၊ သင်္ခတဒုက္ခတွေ့ဖူးမှ အသင်္ခတ နိဗ္ဗာန်ကို ကြိုက်
မယ်... (မှန်ပါ)။ ရှင်းပလား... (မှန်ပါ)။ သင်္ခတဒုက္ခ
တွေ့ဖူးမှ ဘာကြိုက်မယ်... (အသင်္ခတနိဗ္ဗာန်ကိုကြိုက်
ပါမယ်ဘုရား)။

ဒါကြောင့် ယနေ့... တရားစ၊ ကတည်းက
ဦးခင်မောင်တို့ ဒကာသစ်တို့... ကိုမြရွှေတို့ သင်္ခတက စ၍
ပြောတယ်... (မှန်လှပါဘုရား)။

သင်္ခတက စ၊ ပြောလာတာ ခင်ဗျားတို့... သင်္ခတ
အကြောင်း ကောင်းကောင်းမသိတဲ့အခါကျတော့ ဪ...
ကိုယ့်ခန္ဓာကိုယ်ကြီးဟာ ခဏ ခဏ ဖြစ်ပေါ်လိုက်၊ ခဏ ခဏ
ပျက်စီးလိုက်၊ ခဏ ခဏ ဖြစ်ပေါ်လိုက်၊ ခဏ ခဏ ပျက်စီး
လိုက်ကို မသိအောင် အဝိဇ္ဇာက ဖုံးထားတဲ့အခါကျတော့
ဦးခင်မောင် သိသေးရဲ့လား... (မသိပါဘုရား)။

ခန္ဓာကို အကောင်းထင်မှားစိုးလို့

မသိတော့ ဒီခန္ဓာကြီးဟာ တစ်နေ့ကြည့်လိုက်လည်း အကောင်း တစ်နေ့ကြည့်လိုက်လည်း အကောင်းပဲလို့ ဒီလို ထင်နေမှားစိုးတဲ့အတွက် သင်္ခတကို ယနေ့ရှင်းပြတယ် . . . (မှန်လှပါဘုရား)၊ သဘောကျပလား . . . (ကျပါပြီ)၊ ဘာရှင်းပါလိမ့် . . . (သင်္ခတကိုရှင်းပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒီတရားပွဲတစ်ပွဲလုံး တရားဟောတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ရော၊ တရားနာတဲ့ ဒကာ ဒကာမတွေရော ဘာတရားတွေတုံး မေးကြရင် ဘယ်နှယ်ပြောကြမလဲ . . . (သင်္ခတ တရားတွေ ပါဘုရား)။

သင်္ခတ တရားတွေဆိုတော့ ဪ . . . ဟုတ်ပြီ၊ ဒါဖြင့် ယနေ့ဖြင့် သင်္ခတ သဘောသိပြီ၊ ဖြစ်လိုက်၊ ပျက်လိုက်၊ မွေးလိုက်၊ သေလိုက်၊ ဖြစ်လိုက်၊ ပျက်လိုက်၊ မွေးလိုက်၊ သေလိုက် ဒီခန္ဓာကြီးအကြောင်း ကောင်းကောင်း မသိသေးဘူးလား . . . (သိပါတယ်ဘုရား)။

သင်္ခတ တရားမှီဖြစ်ပျက်

တဏှာကလေးကလည်း ဖြစ်ပြီးပျက်လိုက်သေးတယ်၊ ဝေဒနာကလေးကလဲ ဖြစ်ပြီး ပျက်သွားတော့ သင်္ခတ တရားမှီ ဖြစ်ပျက်ပဲ မနေဘူးလား . . . (နေပါတယ်ဘုရား)၊ ဝေဒနာ

နောက်ကလိုက်လာတဲ့ တဏှာကလေးကကော . . . (ဖြစ်၊
ပျက်ပါပဲဘုရား)၊ သင်္ခတ တရားမို့ဖြစ်၊ ပျက်တယ် . . . (မှန်ပါ)
ရှင်းပလား . . . (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

တဏှာနောက်က လိုက်လာတဲ့ ဥပါဒါန်ကလေးက
ကော ဘယ်လိုဆိုကြမလဲ . . . (ဖြစ်၊ ပျက်ပါပဲ)၊ သင်္ခတ
တရားမို့ ဖြစ်၊ ပျက်ပါပဲ၊ ဥပါဒါန်နောက်ကလာတဲ့ ကံကလေး
ကကော . . . (ဖြစ်၊ ပျက်ပါပဲဘုရား)။

ဪ . . . ဒါဖြင့် ကျုပ်တို့ သန္တာန်မှာရှိတဲ့ တရား
ဟူသရွေ့ သင်္ခတ တရား ဖြစ်၊ ပျက်ချည်းပဲလို့ မှတ်လိုက်စမ်း
ပါ . . . (မှန်ပါ)၊ ရှင်းပြီနော် . . . (ရှင်းပါပြီ)၊ ကျုပ်တို့ သန္တာန်
ဖြစ်တဲ့ တရားဟူသရွေ့ ဘယ်နှယ်ဆိုကြပါမယ် . . . (သင်္ခတ
တရားချည်းပဲ)၊ သင်္ခတ တရားမို့ ဘယ်မှာ လမ်းဆုံးပါလိမ့်
. . . (ဖြစ်ပျက်မှာ ဆုံးပါတယ်ဘုရား)။

ဖြစ်မှု၊ ပျက်မှုမှာ လမ်းဆုံးတယ်လို့ ရှင်းရှင်းလင်းလင်း
မှတ်ထားလိုက်စမ်းပါ ဒကာ ဒကာမတို့နော် . . . (မှန်ပါ)၊
သင်္ခတ တရားဟာ ဘယ်မှာလမ်းဆုံးပါလိမ့် . . . (ဖြစ်မှု၊
ပျက်မှုမှာ လမ်းဆုံးပါတယ်)၊ ဖြစ်မှု၊ ပျက်မှုမှာ လမ်းဆုံးတယ်
ဆိုတာ ဒကာ ဒကာမတွေ သဘောကျပလား . . . (ကျပါပြီ
ဘုရား)။

အိမ်ကျတော့ ဉာဏ်ကလေးနဲ့ကြည့်စမ်းပါ

ကောင်းပြီ. . . ဒါက ဒကာ ဒကာမတို့ ဘုန်းကြီးများ
က ဟောရတာက သင်္ခတ တရားမို့ ဖြစ်ပါတယ်၊ ပျက်ပါတယ်
ဆိုတာ အခု တရားပွဲထဲမှာ ပြောနေငြားသော်လည်း
အိမ်ကျတဲ့အခါကျတော့ ဉာဏ်ကလေးနဲ့ ကြည့်စမ်းပါနော်
. . . (မှန်ပါဘုရား)။ အိမ်ကျတော့ ဉာဏ်ကလေးနဲ့ ကြည့်စမ်း
ပါ။ ဉာဏ်ကလေးနဲ့ ကြည့်လိုက်တဲ့ အခါကျတော့ ခန္ဓာကိုယ်
ထဲက ဟိုနေရာကလည်း ရွရွ၊ ရွရွ၊ ဒီနေရာကလည်း ရွရွ၊ ရွရွ၊
ဟိုနေရာက ယားသလိုလို၊ ဒီနေရာက ယံသလိုလို၊ မလာပေ
ဘူးလား . . . (လာပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒါကလေးတွေက ဘာကလေးတွေလို့ ခင်ဗျား
တို့ ထင်ကြမလဲ . . . (ဖြစ်မှု၊ ပျက်မှုပါဘုရား)။ အင်း. . .
သင်္ခတ တရားမို့ သူတို့သည် ပေါ်လိုက်၊ ပျက်လိုက်၊ ပေါ်လိုက်၊
ပျက်လိုက်၊ ဒီလိုမနေပေဘူးလား . . . (နေပါ တယ်ဘုရား)။
အဲဒါ ခန္ဓာရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မှာဖြင့် ပေါ်လိုက်၊ ပျက်လိုက်နဲ့ သင်္ခတ
တရားနဲ့ပဲ အချိန်ကုန်ရမယ်ဆိုတာ သဘောကျပလား
. . . (ကျပါပြီဘုရား)။

ခန္ဓာရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်သည် သင်္ခတ ခန္ဓာကိုယ်ကြီး
ဖြစ်လေသောကြောင့် ဒကာ ဒကာမတို့ မွေးလိုက်၊ သေလိုက်၊
မွေးလိုက်၊ သေလိုက်နဲ့ လမ်းဆုံးရမယ်ဆိုတာ ကျေကျေနပ်နပ်
သဘောကျပလား . . . (ကျပါပြီ)။

ဒုက္ခသစ္စာကြီးနဲ့ ပျော်နေတယ်

ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ ဒီအထဲမှာပဲ ပျော်နေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ
ဪ... ဒုက္ခသစ္စာနဲ့ ပျော်နေတယ်လို့ ဆိုကြပါစို့...
(မှန်ပါ)။ ဒီအထဲ ပျော်နေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များ... (ဒုက္ခသစ္စာနဲ့
ပျော်နေပါတယ်)။

ဖြစ်တဲ့တရားကလည်း သင်္ခတ တရား၊ ပျက်တဲ့တရား
ကလဲ သင်္ခတ တရားပဲ၊ ပြုပြင်နိုင်မှ ပေါ်လာတဲ့တရား၊
မပြုပြင်ရင် ပျက်တဲ့တရားဆိုတော့ ခင်ဗျားတို့သည် သင်္ခတ
တရားထဲမှာ ပျော်နေတယ် (ဝါ) ဒုက္ခသစ္စာကြီးနဲ့
ပျော်နေတယ်လို့ဆိုကြပါစို့... (မှန်လှပါဘုရား)၊ သဘော
ကျပလား... (ကျပါပြီ)၊ ဘာနဲ့ပျော်နေသလဲ... (ဒုက္ခ
သစ္စာနဲ့ပျော်နေပါတယ်)၊ ဒုက္ခသစ္စာကြီးနဲ့ ပျော်နေတယ်ဆို
တာ ကျေနပ်ပလား... (ကျေနပ်ပါပြီ)၊ သင်္ခတ တရားဟာ
ဖြစ်လိုက် ပျက်လိုက် မနေဘူးလား... (နေပါတယ်ဘုရား)။

ဖြစ်လိုက် ပျက်လိုက်ဆိုတော့ ဖြစ်တာလည်း ဒကာ
ဒကာမတွေ ဟောပြီးသား ဖြစ်နေတယ်၊ ဖြစ်ရတာလည်း
ပျက်မလို့ ဖြစ်လာတာ... (မှန်ပါ)၊ တော်တော်ကြာကျတော့
ဒီပျက်၊ မလို့ဖြစ်လာတော့ ပျက်လည်းမသွားဘူးလား...
(ပျက်ပါတယ်)၊ သဘောပါပလား... (ပါ၊ ပါပြီ)၊ ဖြစ်လိုက်
ပြီးတော့ ဘာဖြစ်သွားပြန်သတဲ့... (ပျက်သွားပါတယ်
ဘုရား)။

ဒါဖြင့် သူတို့ ဘာတရားခေါ်ကြမယ် . . . (သင်္ခတ
တရားပါဘုရား)၊ ဒါဖြင့် 'သဗ္ဗေသင်္ခါရာ ဒုက္ခာ' ဆိုတော့
သူဟာ ဒုက္ခသစ္စာ မဖြစ်ဘူးလား . . . (ဖြစ်ပါတယ်)၊ ဘာဖြစ်
သွားပါလိမ့် . . . (ဒုက္ခသစ္စာ ဖြစ်သွားပါတယ်)၊ ဒုက္ခသစ္စာ
ဖြစ်သွားတော့ ဒကာ ဒကာမတွေ ပျော်နေတာ ဘယ်နှယ်
ကြောင့် ပျော်ပါလိမ့်မတုံးဆိုတော့ သင်္ခတလည်းမသိ၊
သင်္ခတဟာ ဒုက္ခသစ္စာပဲလို့ကော ဦးခင်မောင်တို့က ဉာဏ်ဝင်
သေးရဲ့လား . . . (မဝင်ပါဘုရား)။

ဉာဏ်မဝင်တော့မသိ ပျော်ပျော်နေတယ်

ဉာဏ်မဝင်တော့ကို . . . တဲ့ ဒကာ ဒကာမတို့ မသိ
ပျော်၊ ပျော်နေတယ်လို့ ဆိုကြပါစို့ . . . (မှန်လှပါ)၊ ဘယ်နှယ်
ဆိုကြမယ် . . . (မသိပျော်၊ ပျော်နေပါတယ်ဘုရား)၊ ဘာ
မသိတာပါလိမ့် . . . (ဒုက္ခလို့ မသိတာပါဘုရား)၊ သင်္ခတ
တရားလို့လည်း မသိဘူး၊ ဒီသင်္ခတ တရားသည် ဒုက္ခသစ္စာ
ပါပဲလို့ကော . . . (မသိပါဘုရား)။

ဪ . . . ဒါဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့ သေရင်း ပျော်နေ
တာပဲလို့ ဆိုရင်တော့ လွဲပါ့မလား . . . (မလွဲပါဘုရား)၊
မွေးရင်းပျော်နေတာပဲဆိုရင်ကော . . . (မလွဲပါဘုရား)၊
မွေးလိုက်၊ သေလိုက်အပေါ်မှာ ပျော်နေတာပဲဆိုရင်ကော
. . . (မလွဲပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဦးခင်မောင်တို့၊ ဒကာသစ်တို့ ကိုမြရွှေတို့ စဉ်းစားတာပေါ့။ ဪ... သေရင်း ပျော်၊ ပျော်နေတာပါ ကလား။ သင်္ခတ မမြင်ဘဲနဲ့ မီးတွေမမြင်ဘဲနဲ့ ပျော်နေတာပါ ကလားဆိုရင် 'လွဲပါ့မလား... (မလွဲပါဘုရား)။

ဒါကြောင့် အိမ်ပြန်တဲ့အခါမှာ ဒကာ ဒကာမတို့ ခန္ဓာ ကိုယ်ကို စောင့်ပြီးသကာလ ကြည့်စမ်းပါ။ ဆရာဘုန်းကြီးက ဟောလိုက်တယ်၊ ဘုရားက ဟောလိုက်တယ်၊ သင်္ခတ ဓမ္မာ လို့ ဟောလိုက်တယ်။

အဲဒီ သင်္ခတ တရား ဟုတ်၊ မဟုတ်၊ ပေါ်လိုက်၊ ပျက်လိုက်မှ ဟုတ်ပါရဲ့လားလို့ အိမ်ကျရင် ပြန်ကြည့်ကြပါ နော်... (မှန်ပါ)။ ပြန်ကြည့်တဲ့အခါကျတော့ ခန္ဓာက သင်္ခတ သဘောဖြစ်နေသောကြောင့် ဦးခင်မောင်ဘာပဲပြောမယ် ထင်သလဲ၊ သင်္ခတ လက္ခဏာပဲပြောမယ်... (မှန်လှပါ ဘုရား)။

ဉာဏ်နားကလေးနဲ့ ထောင်ကြည့်စမ်းပါ

ဒကာ ဒကာမတွေ ဘာပြမယ်ထင်သလဲ... (သင်္ခတလက္ခဏာပဲပြပါတယ်ဘုရား)။ သင်္ခတ သဘောရှိလည်း ဘာပြောမယ်ထင်တဲ့၊ ဖြစ်ပျက်ပြောမယ်၊ သင်္ခတ လက္ခဏာ ပဲ မပြောပေဘူးလား... (ပြောပါတယ်ဘုရား)။ အဲဒီလို

ပြောတာကို ဒကာ ဒကာမတွေက ဉာဏ်နားကလေးနဲ့
ထောင်ကြည့်စမ်းပါ။ . . (မှန်ပါ)၊ ရှင်းပလား . . . (ရှင်းပါပြီ)။

သင်္ခတ လက္ခဏာတွေကို သူမပြောပေဘူးလား . . .
(ပြောပါတယ်)၊ ပြောတာကို ဘာနဲ့ထောင်ကြည့်ရမယ် . . .
(ဉာဏ်နားနဲ့ထောင်ကြည့်ရပါမယ်)၊ ဉာဏ်နားနဲ့ ဘုန်းကြီးတို့
ဒကာ ဒကာမတွေက ထောင်ကြည့်လိုက်တဲ့အခါကျတော့မှ
ဪ . . . ဒါဖြင့် တို့ဟာ သင်္ခတ နယ်ထဲရှိပါသေးကလား
. . . (မှန်ပါ)၊ ဘယ်နယ်ထဲရှိသတုံး . . . (သင်္ခတ နယ်ထဲ ရှိပါ
တယ်ဘုရား)။

သင်္ခတ နယ်ထဲ ရှိပါသေးကလားဆိုတာ ဉာဏ်ထဲမှာ
စိုက်ကြည့်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကျတော့ တွေ့လည်းတွေ့ပြီဆိုတော့
မပြော ပေဘူးလား . . . (ပြောပါတယ်ဘုရား)။

ထိုင်နေရင်းလည်း ဖြစ်လိုက်ပျက်လိုက်

ဒါဖြင့် ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာ ဒကာမတွေ ဘယ်လို
လုပ်ကြမယ်၊ သင်္ခတ နယ်ထဲမှာဖြင့် ဖြစ်ပြီးပျက်တာမှ တစ်ပါး
ဘာရှိသေးသတုံး . . . (ဘာမှမရှိပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် သင်္ခတ နယ်ထဲနေသရွေ့ ကာလပတ်လုံးဖြင့်
ခိုင်ပါစေတော့၊ မြဲပါစေတော့၊ တည်တံ့ပါစေတော့ဆိုတဲ့
သဘောတွေရပါမလား . . . (မရပါဘုရား)၊ ဖြစ်လိုက်

ပျက်လိုက်ပဲ နေရမယ် မဟုတ်လား . . . (နေရပါမယ်)။
ထိုင်နေရင်းလည်း ဖြစ်လိုက်ပျက်လိုက်ပဲ၊ သွားနေရင်းလည်း
. . . (ဖြစ်လိုက်ပျက်လိုက်) ရပ်နေရင်းလည်း . . . (ဖြစ်လိုက်
ပျက်လိုက်ပါပဲဘုရား)။

အေး.. . ဒါကြောင့် ဖြစ်လိုက် ပျက်လိုက်ချည်းပဲ
အချိန်တွေက အကုန်၊ ကုန်ပြီးသကာလ ဖြစ်ပျက်နဲ့ပဲ အချိန်
ကုန်နေရတော့ နောက်တစ်ခါ ခန္ဓာဆုတောင်းလိုက်ပြန်တော့
ခန္ဓာရလာတာပဲ . . . (မှန်ပါ)။ သင်္ခတ ခန္ဓာကြီးပဲ ရပြန်တယ်
ဦးခင်မောင်ရ . . . (မှန်ပါဘုရား)။ ဘာရပြန်သတုံး . . .
(သင်္ခတ ခန္ဓာကြီးပဲရပြန်ပါတယ်)။ ရပြန်တော့ ဘာတွေများ
ကျုပ်တို့အနေနဲ့ ပိုင်ပိုင်ဆိုင်ဆိုင် ရပါလိမ့်မတုံး. . . ဆိုတော့
ဖြစ်ပျက်ပဲ ပြန်ရတယ်၊ သဘောကျပလား . . . (မှန်ပါ
ဘုရား)။ ဖြစ်ပျက်ပဲ ပြန်မရဘူးလား . . . (ရပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ကျုပ်တို့ ဆုတောင်းတာသည် ဒကာ ဒကာမ
တို့ ဖြစ်ပြီးပျက်တဲ့ဒုက္ခ ရ၊ ရပါလို့၏. . . တောင်းတာနဲ့
ထူးသေးသလား . . . (မထူးပါဘုရား)။ လူဖြစ်ရပါလို့၏
ဆိုတော့ ဖြစ်ပျက် သင်္ခတဒုက္ခ ရ၊ ရပါလို့၏၊ သဘောကျ
ပလား. . . (မှန်ပါ)။ နတ်ဖြစ်ရပါလို့၏ ဆိုရင်ကော . . .
(သင်္ခတဒုက္ခ ရ၊ ရပါလို့၏)။ ဖြစ်ပျက် သင်္ခတဒုက္ခ ရ၊ ရပါလို့
၏။ ဗြဟ္မာဖြစ်ရပါလို့၏ဆိုရင်ကော . . . (ဖြစ်ပျက် သင်္ခတ
ဒုက္ခ ရ၊ ရပါလို့၏)။

ဆုတောင်းယူတာရှူးလို့

ဒါဖြင့်... ဦးခင်မောင်တို့၊ ကိုမြရွှေတို့ စဉ်းစားပါ။
ဒုက္ခသစ္စာ ဆုတောင်းယူတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ရှူးလို့လား၊ မရှူးလို့လား
အကဲခတ်ကြည့်စမ်း... (ရှူးလို့ပါဘုရား)၊ ပေါ်ကြပလား
ဒကာ ဒကာမတို့... (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ဒုက္ခသစ္စာ ဆုတောင်းယူတာ သင်္ခတဒုက္ခ ဆုတောင်း
ယူတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်များ ရှူး၊ မရှူးအကဲခတ်ကြည့်စမ်း... (ရှူးပါ
တယ်ဘုရား)၊ ပုထုဇ္ဇနော ဥမ္မတ္ထကော ဆိုတာ သဘောကျ
ပလား... (ကျပါပြီ)၊ အန္တပုထုဇဉ် အကန်းဆိုတာကော
သဘောကျပလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

ကိုင်း... ဒါဖြင့် အခုတရားတစ်ပွဲလုံး တရားနာ
နေတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေ များပါတယ်၊ ဘာခန္ဓာတွေပါလိမ့်...
(သင်္ခတခန္ဓာတွေပါဘုရား)၊ သင်္ခတခန္ဓာ သဘောကျပြီနော်
... (မှန်ပါ)၊ သင်္ခတခန္ဓာဆိုတာ ဘာပါလိမ့်... (ဖြစ်ပျက်
ပါဘုရား)၊ ဖြစ်ပြီးပျက်နေတဲ့ တရားတွေပဲရှိတယ်...
(မှန်ပါ)၊ ခိုင်တဲ့၊ မြဲတဲ့တရား ဒီအထဲမှာပါသေးသလား...
(မပါ၊ ပါဘုရား)၊ ဘယ်တရားတွေသာ ရှိပါလိမ့်... (ဖြစ်ပြီး
ပျက်တဲ့တရားပဲ ရှိပါတယ်ဘုရား)၊ ဖြစ်ပြီးပျက်တဲ့ တရားမှ
တစ်ပါးဘာရှိသေးသလဲ... (ဘာမှမရှိပါဘုရား)၊ အကြိမ်
ပေါင်းများစွာ ဖြစ်ပျက်နေတယ် ဆိုတာကော မသေချာဘူး
လား... (သေချာပါတယ်ဘုရား)။

သင်္ခတသိမှ အသင်္ခတကူးပါ

အဲဒါဖြင့် သေချာတော့မှ ဪ... တို့သည်ကား လို့ဆိုလို့ရှိရင် သင်္ခတသိမှ ဘုန်းကြီးက ဒကာ ဒကာမတို့ အသင်္ခတဆိုတာ ကူးကြပါလို့ ပြောရဲတယ်... (မှန်လှပါ ဘုရား)။ သင်္ခတမှ လည်လည်ပတ်ပတ် ဘုန်းကြီးက ပြောလို့ ဒကာ ဒကာမတွေက နားမဝင်ကြသေးဘူးဆိုရင် သင်္ခတပဲ ပြောနေရမယ်... (မှန်ပါ)။ သဘောကျပလား... (ကျပါ ပြီဘုရား)။

သင်္ခတမှ သဘောမကျလို့ရှိရင် အသင်္ခတနိဗ္ဗာန်ကို ဒကာ ဒကာမတို့ ဘယ်သူသွားချင်မလဲ... (မှန်လှပါ)။ သွားချင်ပါ့မလား... (မသွားချင်ပါဘုရား)။ သင်္ခတဒုက္ခကိုမှ နားမလည်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များသည် အသင်္ခတဓာတ်နိဗ္ဗာန်မြတ်ကို ဘယ်လိုရောက်ချင်စိတ်ဟာ ဘယ်လိုကူးကူး မပေါ်ဘူး... (မှန်လှပါဘုရား)။ ဦးခင်မောင် ပေါ်ပါ့မလား... (မပေါ်ပါ ဘုရား)။ ကိုမြရွှေပေါ်ပါ့မလား... (မပေါ်ပါဘုရား)။ ဘာသိမှတုံး ဒါဖြင့်... (သင်္ခတသိမှပါဘုရား)။ သင်္ခတဒုက္ခသိမှ အသင်္ခတသုခကို ကြိုက်မယ်... (မှန်ပါ)။ အသင်္ခတဆိုတာ နိဗ္ဗာန်၊ သုခက ချမ်းသာကိုခေါ်တာ... (မှန်ပါ)။ သဘော ကျပလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် . . . နိဗ္ဗာန်သွားချင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် ဒုက္ခခပ်သိမ်း ကင်းငြိမ်းသော နိဗ္ဗာန်သွားချင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟူသရွေ့သည် ဒီအတိုင်းသွားလို့ ဖြစ်သလား . . . တဲ့၊ သင်္ခတက ဆင်းပြီး သွားရမှာလားဆိုတာ ယနေ့ တရားပွဲမှာ ရှင်းရှင်းလင်းလင်း ပြောမယ် . . . (မှန်လှပါဘုရား)။

သင်္ခတမမြင်ရင် နိဗ္ဗာန်မရောက်

သင်္ခတ မမြင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ် ဘယ်တော့မှ မရောက်လို့ မှတ် . . . (မှန်ပါဘုရား)၊ ဘယ်လိုမှတ်ကြမယ် . . . (သင်္ခတ မမြင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဘယ်တော့မှ မရောက်ပါ)၊ သင်္ခတ ဒုက္ခမမြင် တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် ဘယ်တော့မှ အသင်္ခတဆိုတဲ့ နိဗ္ဗာန်ဘက်ကို . . . (မရောက်ပါဘုရား)၊ ရောက်နိုင်ပါ့မလား . . . (မကောက်ပါ ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ . . . ကျုပ်တို့ နိဗ္ဗာန်ကို ကွေကွင်း သွားခဲ့သလို အခြားပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါတွေလည်း အများကြီး ကျန်ရစ် တယ်ဆိုတာ မေးရင် ခင်ဗျားတို့ ရှင်းလောက်ပါပြီ . . . (မှန်ပါဘုရား)၊ သင်္ခတဒုက္ခကို မသိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် ဟူသရွေ့သည် နိဗ္ဗာန်ကို မရောက်၊ အများကြီး ကျန်ရစ်လိမ့်မယ်ဆိုတာ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ချပါ . . . (မှန်လှပါဘုရား)၊ ရှင်းပြီနော် . . . (ရှင်းပါပြီ)၊ သင်္ခတဒုက္ခမှ မမြင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ဘယ့်နှယ် ဆိုကြပါမယ် . . . (အကုန်ကျန်ရစ်ပါလိမ့်မယ်ဘုရား)။

ဘုရားအဆူဆူက တရားမဟောလို့လား

အကုန် ကျန်ရစ်လိမ့်မယ်ဆိုတာ ကျုပ်တို့ ဘုရား အဆူဆူသည် တရားမဟောလို့ ကျန်ရစ်တာလား၊ ကျုပ်တို့ ကိုယ်တိုင်ဉာဏ်နဲ့ သင်္ခတဒုက္ခကို ဘုရားဟောတဲ့အတိုင်း မမြင်လို့ ကျန်ရစ်တာလားဆိုတာ သေသေချာချာ စဉ်းစားပါ . . . (မမြင်လို့ ကျန်ရစ်တာပါဘုရား)၊ မမြင်လို့ ကျန်ရစ်တယ် လို့ ဒီဒကာ ဒကာမတွေ ဝန်ခံနိုင်ကြပါ့မလား . . . (ခံနိုင် ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒီဘဝလဲ ဆရာဘုန်းကြီးက ဟောပြန်တာပဲ၊ သင်္ခတဒုက္ခကို မြင်အောင်ကြည့်ပါ . . . (မှန်ပါ)၊ ဟောပြော ဦးခင်မောင်ရဲ့ . . . (မှန်လှပါ)၊ မဟောရပေဘူးလား . . . (ဟောရပါတယ်ဘုရား)၊ ဒီဟာတွေမမြင်ဘူး ဆိုလို့ရှိရင်တော့ သုံးဆယ့်တစ်ဘုံအတွင်း အိုဘေး၊ နာဘေး၊ သေဘေးနဲ့ပဲ ကျန်ရစ်ပေတော့ . . . (မှန်ပါ)၊ မဆိုနိုင်ဘူးလား . . . (ဆိုနိုင်ပါတယ်ဘုရား)။

ငွေတွေ၊ ရွှေတွေ၊ ဘာတွေအမျိုးမျိုးအဖုံဖုံတွေနဲ့ နေရစ်ခဲ့ကြပေတော့၊ ဘာကြောင့်တုံးဆိုတော့ ကိုယ့်သင်္ခတ ကိုယ်မမြင်တော့ အသင်္ခတ ကိုယ့်ဉာဏ်နဲ့ ကြိုက်ပါ့မလား . . . (မကြိုက်ပါဘုရား)။

ဝိပဿနာဉာဏ်နဲ့ ကြည့်ပေးရမယ်

ဒါဖြင့် သင်္ခတဒုက္ခမမြင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များသည် အသင်္ခတသုခကို ဘယ်နည်းနဲ့ ကြိုက်ကြမယ်... (မကြိုက် ပါဘူးရား)။

ဒါကြောင့် ခင်ဗျားတို့ သင်္ခတဒုက္ခဖြစ်အောင် ဝိပဿနာဉာဏ်နဲ့ ကြည့်ရမယ်၊ ရှင်းကြပလား... (ရှင်းပါ ပြီ)။ သင်္ခတဒုက္ခမြင်အောင်... (ဝိပဿနာဉာဏ်နဲ့ ကြည့်ရ ပါမယ်)။ ဝိပဿနာဉာဏ်နဲ့ ကြည့်ပေးရမယ်၊ နားမလည်ရင် နားလည်အောင်ထောင်ပါ ဒကာ ဒကာမတို့၊ ဒီဟာ အင်မတန် အရေးကြီးနေတယ်... (မှန်ပါဘူးရား)။ ဒကာတွေ ဘက်က စဉ်းစားမိကြရဲ့ မဟုတ်လား... (စဉ်းစားမိပါတယ် ဘူးရား)။

သင်္ခတ မမြင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ အသင်္ခတဒိဋ္ဌိရောက် လိမ့်မယ်လို့ ကိုမြရွှေတို့ မယုံနဲ့... (မယုံပါဘူးရား)။ ရောက်ချင်တဲ့စိတ်ကော ပေါ်ပါ့မလား... (မပေါ်ပါဘူးရား)။

ရောက်ချင်တဲ့စိတ်လည်း ပေါ်မှာမဟုတ်ဘူး၊ ရလဲ မြှာ မဟုတ်ဘူးဆိုတဲ့ဥစ္စာ ဒကာ ဒကာမတွေ ကေနဲ့ပဲလို့ ဆုံးဖြတ် ချက်ချစမ်းပါ... (မှန်ပါဘူးရား)။ ရှင်းကြပလား... (ရှင်းပါပြီဘူးရား)။

ဒါဖြင့် မောင်ထွန်းအောင်တို့ ဘာကိုမြင်အောင် ကြည့်ရမယ် . . . (သင်္ခတဒုက္ခကိုမြင်အောင်ကြည့်ရပါမယ်) သင်္ခတဒုက္ခကို မြင်အောင်ကြည့်ရမယ်၊ သင်္ခတမြင်ရင် ဒုက္ခက ပါလာတာပဲ . . . (မှန်ပါ)၊ ဖြစ်တာ ပျက်တာ သင်္ခတ မဟုတ်လား . . . (မှန်လှပါ)၊ အဲဒီ အဖြစ်အပျက်ဟာ ဒုက္ခ သစ္စာပဲ၊ သဘောပါကြပလား . . . (ပါ၊ ပါပြီဘုရား)။

ဖြစ်ပျက်ဟာ ဘာတရားပါလိမ့်

ဒါဖြင့် ဖြစ်ပျက်ဟာ ဘာတရားပါလိမ့် . . . (သင်္ခတ တရားပါဘုရား)၊ သင်္ခတ တရားပဲ၊ သစ္စာဖွဲ့လိုက်တော့ . . . (ဒုက္ခသစ္စာပါဘုရား)၊ ဒုက္ခသစ္စာပဲဆိုတာကော သေချာပလား . . . (သေချာပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒီသင်္ခတဒုက္ခကိုမှ ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာ ဒကာမ တွေ ကိုယ့်ဉာဏ်နဲ့ ကိုယ့်ခန္ဓာစိုက်လိုက်လို့ မသိသေးဘူးဆိုရင် ဖြင့် ဒီပုဂ္ဂိုလ်ဟာ အသင်္ခတ နိဗ္ဗာန်ရောက်လိမ့်မယ်လို့ ဦးခင်မောင် ဘယ်တော့မှမယုံနဲ့ . . . (မှန်ပါဘုရား)၊ ရှင်းပလား . . . (ရှင်းပါပြီ)၊ ဒါကို တရားစစ် တရားမှန်လို့ သေသေချာချာ မှတ်စမ်းပါ . . . (မှန်ပါဘုရား)၊ ဘယ်လိုမှတ် ကြမယ် . . . (တရားစစ် တရားမှန်ပါဘုရား)။

တရားစစ် တရားမှန်ပဲ သင်္ခါရဒုက္ခကို မမြင်ဘဲနဲ့ ဒကာသစ်ရေ၊ အသင်္ခတ နိဗ္ဗာန်ဘက်ကို သူပြေးချင်ပါတယ် ဆိုတဲ့ ဥစ္စာဖြစ်နိုင်ပါ့မလား . . . (မဖြစ်နိုင်ပါဘုရား)။ သဘော ပါကြလား . . . (ပါ၊ ပါပြီဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာ ဒကာမတွေ ယနေ့ တရားစ၊ ကတည်းက ခပ်နက်နက်ပဲ နေတယ်။ မပျင်းကြနဲ့ တော်တော် အရေးကြီးတယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချပါ . . . (မှန်ပါ့ဘုရား)။ သင်္ခတ မမြင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ အသင်္ခတ နိဗ္ဗာန်ကို မည်သည့်နည်းနှင့် မကြိုက်ဘူးဆိုတာတော့ သဘောကျပလား . . . (ကျပါပြီဘုရား)။

ခန္ဓာကိုယ်ဟာ သင်္ခတဒုက္ခ

ကဲ . . . ဒါဖြင့် အားလုံး ဒကာ ဒကာမတွေ သင်္ခတက ဘယ်သူပါလိမ့်မတုံးဆိုတော့ ခင်ဗျာတို့ ခန္ဓာကိုယ် . . . (မှန်ပါ ဘုရား)။ သဘောကျပလား . . . (ကျပါပြီ)။ သင်္ခတဒုက္ခက အားလုံး ဒကာ ဒကာမတွေ၏ ခန္ဓာကိုယ်ဆိုရင် လွဲပါ့မလား . . . (မလွဲပါဘုရား)။ အဲဒါကို ဉာဏ်နဲ့ကြည့်ရမယ် . . . (မှန်ပါ)။ ဉာဏ်နဲ့ကြည့်တော့မှ ဒီသင်္ခတ ဒုက္ခသစ္စာဆိုတဲ့ ဒုက္ခ သစ္စာကို ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ ကိုယ့်ဉာဏ်က မတွေ့ပေဘူးလား . . . (တွေ့ပါတယ်ဘုရား)။

တွေ့လာတဲ့ အခါကျတော့မှ ဪ... မိမိဖြစ်နေတဲ့ ခန္ဓာကြီးဟာ အဖြစ်ဆိုးကြီးပါလားဆိုတာ ပေါ်သင့်၊ မပေါ်သင့်... (ပေါ်သင့်ပါတယ်ဘုရား)၊ ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီ ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒီအဖြစ်ဆိုးကြီး မြင်တော့မှ အင်း... ဒီဝဋ်ကျွတ်မှ ကောင်းမှာပဲဆိုတာ လာလိမ့်မယ်နော်... (မှန်လှပါဘုရား)၊ ဒီဝဋ် မကျွတ်ရင် ကောင်းနိုင်ပါ့မလား... (မကောင်းနိုင်ပါဘုရား)၊ အဲဒါတွေကို ဒကာ ဒကာမတွေက ဒီအကြောင်း ဆရာပြောရုံနဲ့လည်း တရားနာရုံနဲ့လည်း မသိသေးဘူးလို့ မှတ်လိုက်စမ်းပါ... (မှန်ပါ)၊ ဘယ်လိုပါလိမ့်... (ဆရာပြောရုံနဲ့လည်း မသိသေးပါဘုရား)၊ ခန္ဓာမြင်အောင် စိုက်ပြီးကြည့်မှ ပြီးကြမယ်... (မှန်ပါဘုရား)၊ သဘောပါကြပလား... (ပါ၊ ပါတယ်)၊ ဘာလုပ်ရမယ်... (ခန္ဓာမြင်အောင် စိုက်ကြည့်ရပါမယ်ဘုရား)။

ခန္ဓာမြင်အောင် စိုက်ပြီးကြည့်တဲ့အခါကျတော့မှ ဪ... သင်္ခတ ဒုက္ခတွေ့ပါကလား၊ ဖြစ်ပျက်နေတာမှ တစ်ပါး ဘာမှမရှိတော့ပါကလား ဆိုတော့မှ ကိုယ့်ခန္ဓာကြီးဟာ အရတော်လေစွလား၊ အရဆိုးလေစွလား၊ ဆုံးဖြတ်ချက်ချပေးစမ်း... (အရဆိုးလေစွပါဘုရား)၊ အရဆိုးလေစွလို့ မလာဘူးလား... (လာပါတယ်ဘုရား)။

ကောင်းပြီ... ဒါဖြင့် အရဆိုးလေစွဆိုတဲ့ စိတ်
ကလေး၊ ဉာဏ်ကလေး ဦးခင်မောင် ပေါ်လာမှ အသိတ
ဘက်ကျမှ ကောင်းတာပဲဆိုတာ ဖြစ်အောင်ပြောင်းယူ...
(မှန်လှပါ)၊ နို့မို့ရင် ပြောင်းပါ့မလား... (မပြောင်းပါဘုရား)။

အဲဒါ ဒကာ ဒကာမတွေ အခုတရားပွဲလာတာ
နာရီဝက်ဆိုသလိုပဲတဲ့ နီးပါပြီ၊ နာရီဝက်တောင် နည်းနည်း
ကျော်သွားပါပြီ၊ ဒီတစ်လုံးကိုပဲ ပြောနေတယ်၊ သိတ မမြင်ဘဲ
အသိတ ဆိုတဲ့ နိဗ္ဗာန် မရဘူးလို့ ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီ)၊
သိတဒုက္ခကိုမမြင်ရင်... (အသိတနိဗ္ဗာန်ကိုမရပါ)၊
အသိတနိဗ္ဗာန်... (မရပါဘုရား)၊ မရနိုင်ဘူး ဒကာ
ဒကာမတို့။

ခန္ဓာကိုယ်ထဲ ဉာဏ်နဲ့ကြည့်စမ်းပါ

အဲဒါကြောင့် မပျင်းမရိဘဲနဲ့ တရားကိုတော့ ဪ
ကြည့်နည်းက ဒီလိုကြည့်ရမှာပါကလား... (မှန်ပါ)၊
ကျင့်နည်းက ဒီနည်းပဲ ကျင့်ရမယ်နော်... (မှန်ပါ)၊ ခန္ဓာ
ကိုယ်ထဲဉာဏ်နဲ့ ကြည့်စမ်းပါ၊ ဖျတ်ဖျတ်နဲ့ ဘာလုပ်နေတာ
တုံး မေးစမ်း၊ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ... (ဖြစ်ပျက် သိတဒုက္ခတွေ
ဖြစ်နေတာပါဘုရား)။

ဖြစ်ပျက် သင်္ခတဒုက္ခတွေက ကျုပ်တို့ရဲ့ဉာဏ်ကို ပြောနေတာမဟုတ်လား... (မှန်ပါ)၊ ဘာတွေများပြောနေသလဲ ... (ဖြစ်ပျက်တွေပြောနေပါတယ်)၊ ကျုပ်တို့ဟာ သင်္ခတ တွေဗျလို့ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးက မပြောဘူးလား... (ပြောပါတယ် ဘုရား)။

အဲဒီလို ခန္ဓာကိုယ်က ပြောတာကို ဉာဏ်က ကြည့်ပေးရမယ်နော်... (မှန်ပါဘုရား)၊ မကြည့်တတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ခန္ဓာကမပြောပါဘူး... (မှန်ပါဘုရား)၊ ကြည့်တတ် တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကျတော့... (ပြောပါတယ်ဘုရား)။

ခန္ဓာကပြောလာတာ ယုံလိုက်စမ်းပါ

ခန္ဓာက ပြောလာတဲ့အခါကျတော့မှ သူ... ပြောတာ ကို ခင်ဗျားတို့က သူများပြော မဟုတ်သောကြောင့် အယုံကြီး ယုံလိုက်စမ်းပါလို့ ဘုန်းကြီးက သတိပေးလိုက်ပါတယ်... (မှန်လှပါ)၊ သူများပြောတာလား၊ ခန္ဓာက ပြောတာလား... (ခန္ဓာကပြောတာပါဘုရား)။

အဲ... ခန္ဓာကပြောတာကိုမှ အယုံကြီးယုံလိုက်တဲ့ အခါကျတော့မှ ဪ... တို့သည်ကားလို့ဆိုရင် ဘယ်သူနဲ့ အတူတူ နေရပါလိမ့်မတုံးဆိုတော့ သင်္ခတဒုက္ခသစ္စာကြီးနဲ့ အတူတူနေရတယ်ဆိုတာ ပေါ်မလာဘူးလား... (ပေါ်လာ

ပါတယ်ဘုရား)၊ အဲဒါ များများကြည့်ပေးရမယ်၊ ရှင်းပလား
 ... (ရှင်းပါပြီ)။

ဒါဖြင့်... ဘာကို များများကြည့်ရမယ်... (သင်္ခတ
 ဒုက္ခကို များများကြည့်ရပါမယ်)၊ သင်္ခတဒုက္ခကို များများ
 ကြည့်ရမယ်ဆိုသဖြင့် ဒကာ၊ ဒကာမတို့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ
 သင်္ခတဒုက္ခမှတစ်ပါး၊ ဒီပြင် ဘာများရှိသေးသလဲ... (မရှိပါ
 ဘုရား)၊ ဘာမှ မရှိဘူးဆိုတာ သေချာပလား... (သေချာ
 ပါပြီဘုရား)။

အဲဒီတော့ သေချာအောင် ဪ... သင်္ခတဒုက္ခမှ
 တစ်ပါး ဘာမှ မရှိပါကလား၊ သင်္ခတဒုက္ခ အစုအပုံတွေသာ
 ရှိနေပါကလားလို့ ကြည့်ပေးစမ်းပါ... (မှန်ပါ)၊ သဘောကျ
 ပလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

ကိုင်း... အဲဒီ သင်္ခတ တွေကြည့်လို့ ခင်ဗျားတို့က
 ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ မြင်ပြီ၊ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ ဝေဒနာကလေး
 ပေါ်လာလိုက်၊ သင်္ခတ ဒုက္ခစိတ်ကလေးကလည်း ပေါ်လာ
 လိုက်၊ ပျက်၊ ပျက်သွားပြန်တော့ ဘာပါလိမ့်... (သင်္ခတ
 ဒုက္ခပါဘုရား)၊ အင်း... ရုပ်ကလေးက ပေါ်လာတာ
 ကြည့်လိုက်ပြန်တော့လဲ... (သင်္ခတ ဒုက္ခပါဘုရား)။

ဝိပဿနာရှုနည်း သင်နေတာ

နို့... ဒါဖြင့် ဒကာ ဒကာမတွေ ဘာတွေချည်း ကြည့်နေရသလဲ... (သင်္ခတဒုက္ခတွေ့ပါဘုရား)၊ အဲ... သင်္ခတဒုက္ခတွေ့ချည်း ဦးခင်မောင်တို့က တွေ့ကြပါလိမ့်မနော်... (မှန်လှပါဘုရား)၊ ဒါဟာ... ဘာသင်နေတာတုံးလို့ ဒကာ ဒကာမတွေက မမေးပါနဲ့၊ ဝိပဿနာရှုနည်း သင်နေတာ လို့ မှတ်လိုက်စမ်းပါ... (မှန်လှပါဘုရား)၊ ရှင်းပြီနော်... (ရှင်းပါပြီ)၊ ဒါ... ဘာသင်နေတာလဲ... (ဝိပဿနာရှုနည်း သင်နေတာပါဘုရား)။

ခန္ဓာကိုယ်ကို စိုက်သာကြည့်၊ လိုက်ပြီးတော့ ကြည့်ရင် ခန္ဓာကိုယ်က နာသလိုလို၊ ယားသလိုလို စိတ်တွေအမျိုးမျိုး ပေါ်ပြီးပျောက်၊ ပျောက်သွားတာတွေ၊ အင်း... ရုပ်တွေ အမျိုးမျိုးပေါ်ပြီး ဖောက်ပြန်သွားတာတွေ မပြောပေဘူးလား၊ ပြောမလား... (ပြောပါတယ်ဘုရား)၊ အဲ... ဘာဒုက္ခတွေ လို့ သူကပြောသလဲ... (သင်္ခတဒုက္ခတွေ့ပါဘုရား)၊ သင်္ခတ တွေလို့ ဘယ်သူက ပြောပါလိမ့်... (ခန္ဓာကပြောပါတယ် ဘုရား)၊ ခန္ဓာက ပြောတယ်... (မှန်ပါ)၊ ရိပ်မိပလား... (ရိပ် မိပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့ နိဗ္ဗာန်ရောက်ချင်ရင် အရိယာ မျက်လုံး တပ်ပေးရလိမ့်မယ် ဦးခင်မောင်၊ နိဗ္ဗာန်ရောက်ချင်ရင်

... (အရိယာမျက်လုံးတပ်ပေးရပါမယ်)၊ အဲ... သင်္ခတ ဒုက္ခကို မြင်တဲ့မျက်လုံးကို ခင်ဗျားတို့ကို ဆရာဘုန်းကြီးက တပ်ပေးနေတယ်လို့ မှတ်လိုက်စမ်းပါ... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

အရိယာမျက်လုံး တပ်ပေးတဲ့နေ့

ဒါဟာ အရိယာမျက်လုံး တပ်ပေးတဲ့နေ့ပဲ... (မှန်ပါ့ ဘုရား)၊ ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီ)၊ နိဗ္ဗာန်ရောက်ချင်ရင် ဘာတပ်ပေးရမယ်... (အရိယာမျက်လုံး တပ်ပေးရပါမယ်)၊ အရိယာမျက်လုံး တပ်ပေးရမယ်ဆိုတာကော သေချာပလား... (သေချာပါပြီဘုရား)။

ခင်ဗျားတို့ ပင်ကိုမျက်လုံးနဲ့တော့ဖြင့် လှတာရယ်၊ အရုပ်ဆိုးတာရယ်၊ အကျည်းတန်တာရယ် ဦးခင်မောင် ဒါပဲ မြင်မယ်... (မှန်ပါ)၊ သင်္ခတ ဒုက္ခကိုတော့... (မမြင်ပါ ဘုရား)၊ မမြင်နိုင်ဘူးဆိုတာ သေချာကြပလား... (သေချာ ပါပြီဘုရား)။

အဲဒီတော့ ယနေ့သည် ဘယ်နှယ်ကြောင့် ဆရာ ဘုန်းကြီး ဒီဥစ္စာ ဟောရပါလိမ့်မတုံးလို့ ခင်ဗျားတို့က မေးချင် မေးကြလိမ့်မယ်နော်... (မှန်လှပါ)၊ ခင်ဗျားတို့စိတ်က သင်္ခတ ဒုက္ခမြင်လို့ရှိရင်ဖြင့် ဘုန်းကြီးက အသင်္ခတဘက် ခင်ဗျားတို့ စိတ်ပြေးလိမ့်မယ်ဆိုတာ သေသေချာချာ ဟောထားပါတယ်

... (မှန်ပါ)။ သင်္ခတ ဒုက္ခမြင်ရင်... (အသင်္ခတဘက် ပြေးလိမ့်မယ်)။ အသင်္ခတဘက်ကို ခင်ဗျားတို့ ဉာဏ်ပြေးတော့မယ်... (မှန်ပါ)။ သင်္ခတဒုက္ခမြင်တဲ့ ဉာဏ်သည် နောက်ဆုံးပိတ်ဘယ်ဘက်ပြေးမယ်ထင်သတုံး... (အသင်္ခတဘက် ပြေးပါတယ်ဘုရား)။

အဲ... ဝိပဿနာနှစ်လုံးတည်းနဲ့ ပြီးပါတယ်။ ဒီနေ့ဟောတဲ့တရားမှာ ပထမရှေးဦးစွာ သင်္ခတဒုက္ခမြင်ဖို့... (မှန်ပါ)။ ပထမ ရှေးဦးစွာ ဘာမြင်ရမယ်... (သင်္ခတဒုက္ခမြင်ရပါမယ်ဘုရား)။

သင်္ခတဒုက္ခမြင်ရမယ်။ အဲဒီ သင်္ခတဒုက္ခမြင်ဖန်များလာပြီဆိုမှဖြင့် ဒုက္ခအစစ်ပဲလို့ ဝေဖန်နိုင်ပြီး လာတဲ့အခါကျလို့ရှိရင် ဒကာသစ် ဉာဏ်ဘယ်ဘက်ပြေးသွားလိမ့်မယ် ထင်သတုံး... (အသင်္ခတဘက်ပါဘုရား)။ အသင်္ခတ သုခဘက် ပြေးလိမ့်မယ်... (မှန်ပါ)။ ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီ)။

နာမရူပ ပရိစ္ဆေဒကျမ်း

အဲဒီတော့ ဒါဟာ... တဲ့၊ ဒကာ ဒကာမတို့ ဒါ... နာမရူပ ပရိစ္ဆေဒကျမ်းက လာတယ်လို့ မှတ်ထားလိုက်စမ်းနော်... (မှန်ပါ)။

* ဇနေတာနုတ္တရံ မဂ္ဂ၊
မာသေဝန ဝိသေသတော။
ကဋ္ဌသံဃဉ္ဇနာ ဇာတာ၊
အစို့ဓူမာဝ ဘာသုရံ။ ။

ဆိုတဲ့ ပါဠိဂါထာဟာ နာမရူပ ပရိစ္ဆေဒကျမ်းမှာ
လာတယ်လို့ မှတ်လိုက်စမ်းပါ။

အဲဒီတော့ကွာ - နိဗ္ဗာန်ကူးဖို့ နိဗ္ဗာန်ဘက်ကို
ရောက်သွားတဲ့ဉာဏ်၊ နိဗ္ဗာန်ဘက်ကို ကူးသွားတဲ့ဉာဏ်ဟာ
ဘယ်လိုမြင်လို့ ဘယ်လိုများ ကူးသွားပါလိမ့်မတုံးလို့ မေးတဲ့
အခါကျတော့မှ ဒကာ ဒကာမတို့ သိတဲ့အတိုင်း... တဲ့၊
သင်္ခတဒုက္ခမြင်တဲ့ဉာဏ် ရင့်လာလို့ရှိရင် ဒီဉာဏ်သည် သင်္ခတ
ဒုက္ခဘက်မှ အသင်္ခတဘက်သို့ ကူးသွားတယ်၊ ရှင်းပလား
... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကဲ... ခင်ဗျားတို့ သင်္ခတဒုက္ခ မြင်တဲ့ဉာဏ် ရင့်သွား
ရင် ဒီဉာဏ် ဘယ်သွားမယ်ထင်တုံး... (အသင်္ခတဘက်သွား
ပါတယ်)၊ ဒါဖြင့် ဝိပဿနာဉာဏ်ပြီးတော့ မဂ်ဉာဏ်လာတာပဲ
... (မှန်ပါ)၊ ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီ)၊ ဝိပဿနာဉာဏ်ပြီး
တော့... (မဂ်ဉာဏ်လာပါတယ်ဘုရား)။

* နာမရူပ ပရိစ္ဆေဒ အဋ္ဌကထာ၊ ဒွါဒသမ ပရိစ္ဆေဒဂါထာ
အမှတ်-၁၇၇၈။

ဒါဖြင့် သင်္ခတဒုက္ခတွေကို မြင်နေပြီ၊ အားလုံး ဒကာ ဒကာမတွေကို ရှုခိုင်းလို့ မြင်ကြပါပြီ၊ ထိုသို့ မြင်ပြီးသကာလ နေရုံမတ္တနဲ့ ဖျက်ဆို့ ဒကာ ဒကာမတို့ သင်္ခတဒုက္ခ တွေကို မတွေ့တော့ဘူး... (မှန်ပါဘုရား)၊ သင်္ခတဒုက္ခ တွေကို မတွေ့တော့ အလျင်က သင်္ခတဒုက္ခတွေ မြင်တဲ့ဉာဏ် ဖျတ်ခနဲ မနေဘူးလား... (နေပါတယ်ဘုရား)၊ ဒီရှုနေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ပေါ့ဗျာ ... (မှန်ပါဘုရား)။

ဒိဉာဏ်ဘယ်ဘက်သွားပါလိမ့်

နောက်ကျတော့ ဒိဉာဏ်ဘယ်ဘက်သွားပါလိမ့်မလဲ ... လို့ မေးတဲ့အခါကျတော့မှ ဒကာ ဒကာမတို့ သင်္ခတဒုက္ခ မရှိတဲ့ဘက် ကျုပ်တို့ရှုနေတဲ့ဉာဏ်က သွားပါတယ် ... (မှန်ပါဘုရား)၊ ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီ)၊ ပထမဉာဏ်သည် ဘယ်ဘက်မှာနေသတုံး... (သင်္ခတ ဘက်မှာနေပါတယ် ဘုရား)။

အေး... ဉာဏ်သည် ဒကာ ဒကာမတွေ ရှင်းရှင်း လင်းလင်း မှတ်လိုက်စမ်း၊ ပထမ သင်္ခတ ဒုက္ခဘက်မှာ ယခု ရှိနေတယ်... (မှန်လှပါဘုရား)၊ ဖြစ်ပျက်၊ ဖြစ်ပျက်၊ ဖြစ်ပျက်၊ ဖြစ်ပျက်ဒုက္ခသစ္စာထဲ သူ... မရှိဘူးလား... (ရှိပါတယ်)၊ နောက်တော့ ဦးခင်မောင်ရေး... ဒိဉာဏ် ဘယ်ဘက်ကူးသွား သလဲ... (အသင်္ခတဘက် ကူးသွားပါတယ်ဘုရား)။

နိဗ္ဗာန်ဘက်ကို သူ့ဟာသူကူးသွားတယ်

အသင်္ခတသုခဘက် ကူးသွားတယ်ဆိုလို့ရှိရင်ဖြင့်
ဖြစ်ပျက်တွေ အကုန်လွတ်သွားတယ်. . . (မှန်လှပါဘုရား)၊
ရှုရင်းမတ္တနဲ့ ဒီဉာဏ်သည် ဖြစ်ပျက်တွေ ဘယ်နှယ်. . . (လွတ်
သွားပါတယ်)၊ လွတ်သွားပြီးသကာလ ဪ. . . ခိုင်မြဲတဲ့
နိဗ္ဗာန်ဘက်ကို သူ့ဟာသူ ကူးသွားတယ်. . . (မှန်ပါဘုရား)။

ဒကာ ဒကာမတို့ သူများပေးလို့ရသလား၊ သူ့ဟာသူ
ဉာဏ်တက်ပြီး ကူးသွားတာလား. . . (သူ့ဟာသူ ဉာဏ်တက်
ပြီးကူးသွားတာပါဘုရား)။

ဒါ. . . သေသေချာချာ မှတ်ပါ။ အလုပ်တရားမှာ
နှစ်လုံးတည်းနဲ့ ပြီးအောင်လုပ်. . . (မှန်လှပါ)၊ ဟောနေတယ်
ဒကာ ဒကာမတွေ အလုပ်တရားမှာ နှစ်မျိုးတည်းရှိပါတယ်၊
ပထမရှုနေတဲ့ ဝိပဿနာဉာဏ်သည် ဒကာ ဒကာမတို့ သင်္ခတ
ဒုက္ခဘက်ကို အမြဲလှည့်နေတာပဲ . . . (မှန်လှပါဘုရား)။

ပထမရှုနေတဲ့ဉာဏ်သည် ဘယ်ဘက်လှည့်နေသတုံး
. . . (သင်္ခတဒုက္ခဘက်လှည့်နေပါတယ်)၊ သင်္ခတဒုက္ခဘက်
လှည့်နေတာပဲဆိုတာ သေချာပလား . . . (သေချာပါပြီ
ဘုရား)။

အဲဒါ. . . သင်္ခတဒုက္ခဘက် လှည့်နေတယ်ဆိုတာ
ဖြစ်ပျက်အနိစ္စဘက် လှည့်နေတယ်ဆိုတာ ဟုတ်တာပဲ. . .

(မှန်ပါ)၊ ဖြစ်ပျက်ဒုက္ခဘက် လှည့်နေတယ်ဆိုရင်ကော . . .
(ဟုတ်ပါတယ်)၊ ဖြစ်ပျက် အနတ္တဘက် လှည့်နေတယ်ဆိုရင်
ကော . . . (ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီ . . . လှည့်ရာကနေပြီးသကာလ ဒီဉာဏ်တွေ
အရ ရှုနေတဲ့ ဉာဏ်တွေက ဒါက သင်္ခတ ဒုက္ခတွေ
ထားပါတော့၊ ဒီဘက်ကဟာတွေ . . . (မှန်ပါ)၊ ဒီသင်္ခတ
ဒုက္ခတွေကို တစ်ခု ပေါ်လိုက် တစ်ခုပျက်လိုက်နဲ့ . . .
လိုက်လိုက်၊ လိုက်လိုက်ပြီး သကာလသွားတဲ့အခါကျတော့
သင်္ခတဒုက္ခတွေကို ဒီဉာဏ်တွေက မမြင်ပေဘူးလား . . .
(မြင်ပါတယ်ဘုရား)။

အသင်္ခတသုခဘက် လှည့်သွားတယ်

အဲ . . . မြင်ရာကနေပြီးသကာလ နောက်ဒီဉာဏ်က
ဘယ်ဘက်လှည့်သွားသတုံး . . . လို့ မေးရင် ဘယ်နှယ်ဖြေကြ
မယ် . . . (အသင်္ခတသုခဘက် လှည့်သွားပါတယ်)၊ ဟော
. . . သင်္ခတ ဒုက္ခတွေချုပ်တဲ့ဘက် လှည့်သွားပါတယ်၊ သင်္ခတ
ဒုက္ခတွေ အကုန်ချုပ်တော့ အသင်္ခတ သုခလို့ ဦးခင်မောင်
ဆိုလိုက်စမ်း . . . (မှန်လှပါဘုရား)၊ ဘယ်လို ဆိုကြမယ်
. . . (အသင်္ခတသုခပါဘုရား)၊ အသင်္ခတသုခ ဆိုတာ ဒကာ
ဒကာမတို့ အသင်္ခတနိဗ္ဗာန်၊ ရှင်းပလား . . . (ရှင်းပါပြီ)၊

အသင်္ခတဆိုတာ ဦးခင်မောင်... ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီ ဘုရား)၊ နောက်က ဒကာ ဒကာမတွေ... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒီဉာဏ်ဟာ အခု ဒါက ဒကာ ဒကာမတွေ ခန္ဓာအစဉ်တုံးကြီးဆိုလိုက်ပါ။ ပထမတော့ဖြင့် ခန္ဓာပဲ ဘုန်းကြီး က အရှုခိုင်းတာပဲ၊ ပထမတော့ ဘာရှုခိုင်းပါလိမ့်... (ခန္ဓာပဲအရှုခိုင်းပါတယ်ဘုရား)၊ ခန္ဓာရှုတော့ ခင်ဗျားတို့က ဘာတွေတွေ့ပါလိမ့်... (ဖြစ်ပျက်တွေ့ တွေ့ပါတယ်ဘုရား)၊ သင်္ခတဒုက္ခတွေ့ မတွေ့ဘူးလား... (တွေ့ပါတယ်ဘုရား)။

အဲ... သင်္ခတ ဒုက္ခတွေ့လို့ သင်္ခတ ဒုက္ခတွေ့ တွေ့တဲ့ ဉာဏ်တွေသည် ဒကာသစ် ရင့်သွားတယ်... (မှန်ပါ)၊ သင်္ခတဒုက္ခတွေ့တဲ့ ဉာဏ်သည် ရင့်မလာဘူးလား... (လာပါတယ်ဘုရား)၊ ရှုဖန်များရင် ရင့်လာတာပါဗျာ... (မှန်ပါ)။

ရှုဖန်များတဲ့အခါကျတော့ ဒီကဒုက္ခ၊ ဒီကဉာဏ်၊ အင်း... ဒီက သင်္ခတဒုက္ခ၊ ဒီက မြင်တတ်တဲ့တရား၊ ဒီလိုချည်း မြင်မနေပေဘူးလား... (မြင်ပါတယ်ဘုရား)၊ မြင်လာတော့ ကြာတော့ မြင်ဖန်များလာတဲ့အခါ ဦးခင်မောင် ဒီမြင်တဲ့ဉာဏ် ဟာ နုသွားမလား၊ ရင့်သွားမလား... (ရင့်လာပါတယ် ဘုရား)။

မြင်ပါများလို့ရင့်လာတာ

ဒါက ခင်ဗျားတို့ ပါရမီရှိလို့ ရင့်လာတာလား...
သင်္ခတ ဒုက္ခမြင်ဖန်များလို့ ရင့်လာတာလား... (သင်္ခတဒုက္ခ
မြင်ဖန်များလို့ ရင့်လာတာပါဘုရား)၊ သင်္ခတဒုက္ခ မြင်ဖန်များလို့
ရင့်လာတာဆိုတာ သေချာပလား... (သေချာပါပြီဘုရား)။

အဲ... သင်္ခတဒုက္ခသည် မြင်ဖန်များလို့ ရင့်လာတဲ့
အခါကျတော့-ဪ... ဒီဥစ္စာ သင်္ခတ ဒုက္ခမှတစ်ပါး ဘာမှ
မရှိပါကလား၊ မိမိခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ ဒိဌိတို့ ဘာတို့တောင် ခံနေ
စရာမလိုတော့ပါဘူး၊ အင်း... ဖြစ်လိုက် ပျက်လိုက်၊ ဖြစ်လိုက်
ပျက်လိုက်နဲ့ သင်္ခတဒုက္ခတွေသာ ဧကန်ရှိ၊ တကယ်ရှိနေပါ
ကလား... လို့ ဉာဏ်ထဲမှာ ဆုံးဖြတ်ချက် မကျပေဘူးလား
... (ကျပါတယ်ဘုရား)။

အင်း... ဉာဏ်နဲ့ဆုံးဖြတ်ချက်ချလို့ သင်္ခတဒုက္ခ
မြင်ဖန်များလာပြီဆိုမှဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့... တဲ့၊ ဒီဉာဏ်
သည်... တဲ့၊ သင်္ခတ ဒုက္ခဘက်ကို မလှည့်တော့ဘူး...
(မှန်ပါ)၊ ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)၊ သင်္ခတ ဒုက္ခချုပ်တဲ့
ဘက် လှည့်သွားတယ် ... (မှန်ပါဘုရား)၊ ဘယ်ဘက်
လှည့်သွားပါလိမ့်... (သင်္ခတ ဒုက္ခချုပ်တဲ့ဘက် လှည့်သွားပါ
တယ်)၊ သင်္ခတဒုက္ခ ချုပ်တဲ့ဘက် လှည့်သွားတယ် ...
(မှန်လှပါဘုရား)။

ကဲ... ဒါဖြင့် ပထမဉာဏ်ဟာ ဘယ်ဘက် လှည့်သတုံး... (သင်္ခတဒုက္ခဘက် လှည့်ပါတယ်ဘုရား)၊ နောက်ရင့်လာတဲ့ဉာဏ် ဘယ်ဘက်လှည့်သတုံး... (သင်္ခတချုပ်တဲ့ဘက် လှည့်ပါတယ်ဘုရား)၊ ဒါပဲ ဒါပဲ၊ ဒကာ ဒကာမတို့ ဘုရားပွင့်လည်း ဒါဟောမှာပဲ... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒီအမွေပဲ ပေးနေတယ်

ဘုရားပွင့်လည်း ဒါဟောမှာပဲ၊ ဘုရားကလည်း ဒါကိုဟောလို့ ဘုန်းကြီးကလည်း အမွေရလို့ ဒကာ ဒကာမတွေ ဒါပဲ ဒီအမွေပဲ ပေးနေတယ်... (မှန်လှပါ)၊ သဘောကျပြီနော်... (ကျပါပြီဘုရား)။

ပထမဉာဏ်သည် ဒကာ ဒကာမတွေ ဘယ်ဘက် လှည့်နေသတုံး... (သင်္ခတဒုက္ခဘက် လှည့်နေပါတယ်ဘုရား)၊ နောက်ဒီဉာဏ်ရင့်လာရင် ဘယ်ဘက်လှည့်မယ်ထင်သတုံး... (သင်္ခတချုပ်တဲ့ဘက် လှည့်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ ဒီဖြူဖြူကလေးက အသင်္ခတ နိဗ္ဗာန်ထားလိုက်၊ ဟိုဘက်က သင်္ခတဒုက္ခတွေက ခန္ဓာကြီး ထားပါတော့နော်... (မှန်ပါ)၊ ဒီဘက်က ဘာပါလိမ့်... (သင်္ခတဒုက္ခ)၊ ဒီဘက်က အသင်္ခတဓာတ် နိဗ္ဗာန်ပေါ့ဗျ... (မှန်ပါ)၊ ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒီက ရှုတဲ့ဉာဏ်က ဒကာ ဒကာမတွေက ပထမ
ရှေးဦးစွာ သင်္ခတဒုက္ခတွေချည်း ရှုနေရမယ်၊ ဝေဒနာပေါ်လည်း
ဖြစ်ပျက်ရှုနေ၊ စိတ်ပေါ်ကော . . . (ဖြစ်ပျက်ရှုရပါမယ်)၊
ရုပ်တွေပေါ်နေရင် . . . (ဖြစ်ပျက်ရှုနေရပါမယ်ဘုရား)။

ဉာဏ်သည်ဖြစ်ပျက်မရှိတဲ့ဘက် လှည့်သွားတယ်

အဲဒီတော့ ဒကာ ဒကာမတို့ ဒီဖြစ်ပျက်တွေ
မြင်ရာကနေပြီးသကာလမှ ဒီဉာဏ်သည် ဖြစ်ပျက်မရှိတဲ့ဘက်
လှည့်သွားတယ် . . . (မှန်ပါ)၊ ဒီဘက်လှည့်တယ်၊ ရှုရင်း
မတ္တနဲ့ကော . . . ဒကာ ဒကာမတို့ ဘယ်လှည့်သွားသလဲ . . .
(ရှုရင်းမတ္တ လှည့်သွားပါမယ်ဘုရား)။

ရှုရင်းမတ္တနဲ့ လှည့်သွားတော့ကို ဒီခန္ဓာကြီးက မရှိလို့
လှည့်သွားတာလား ဉာဏ်တက်လို့ လှည့်သွားတာလား . . .
မေးဖို့လိုလာတယ် . . . (မှန်ပါ)၊ မလိုဘူးလား . . . (လိုပါ
တယ်)၊ အဲဒါဝိပဿနာ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်ဟာတဲ့ နိဗ္ဗာန်ဆိုတဲ့ ခန္ဓာ
မရတဲ့ နိဗ္ဗာန်မှ မရောက်သေးတဲ့ဥစ္စာ ခန္ဓာကတော့ ရှိနေတာပဲ
. . . (မှန်လှပါဘုရား)၊ ခန္ဓာဖြစ်ပျက်ကတော့ ရှိရမယ် . . .
(ရှိပါတယ်)၊ ဉာဏ်ကသာ ဒီဘက်လှည့်တာ . . . (မှန်ပါ
ဘုရား)။

ဒါကို သေသေချာချာမှတ်ပါ ဒကာ ဒကာမတို့ . . .
 (မှန်ပါဘုရား)၊ ဦးခင်မောင် ဒီတစ်လုံး သိပ်အရေးကြီးပါတယ်
 . . . (မှန်ပါ)၊ ဒီခန္ဓာကြီးကတော့ ဘယ်နှယ်တုံး . . . (ရှိပါတယ်
 ဘုရား)၊ ရှိရင်းမတ္တနဲ့ ဘယ်လှည့်သွားသတုံး . . . (အသင်္ခတ
 ဘက်လှည့်ပါတယ်)၊ ဒီခန္ဓာမရှိတဲ့ အသင်္ခတဘက် လှည့်မသွား
 ဘူးလား . . . (သွားပါတယ်ဘုရား)။

သင်္ခတဒုက္ခကို နာနာရှုပေးပါ

ဒါဖြင့် . . . ဒကာ ဒကာမတို့ ဪ . . . နိဗ္ဗာန်ရောက်
 ချင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်များဟာ ဘာကို နာနာ အလုပ် လုပ်ရမှာတုံးဆိုတဲ့
 မေးခွန်းဟာဖြင့် ယနေ့ ပြောမယ်လို့ အောက်မေ့ပါတယ် . . .
 (မှန်ပါဘုရား)၊ ဘာကို နာနာလုပ်ရမလဲ . . . (သင်္ခတဒုက္ခ
 နာနာရှုရပါမယ်)၊ သင်္ခတဒုက္ခကို နာနာ ရှုပေးရမှာပဲ . . .
 (မှန်ပါဘုရား)၊ သဘောကျပလား . . . (မှန်ပါဘုရား)၊ ဖြစ်ပျက်
 ကို . . . (နာနာရှုရပါမယ်ဘုရား)။

ဖြစ်ပျက်ကို နာနာရှုလို့ ဒီဉာဏ်ဟာ ရင့်ခြင်းမက၊
 ရင့်လာပြီဆိုလို့ရှိရင် ဒကာ ဒကာမတို့ ဒီဉာဏ်သည် သင်္ခတ
 ဘက်ကနေပြီး အသင်္ခတဘက်ကို ကိုယ့်ဟာကိုယ် ကူးသွား
 မယ် . . . (မှန်ပါဘုရား)၊ ရှင်းပလား . . . (ရှင်းပါပြီ)၊ သင်္ခတ
 ဘက်က . . . (အသင်္ခတဘက် ကူးပါမယ်)၊ အသင်္ခတဘက်
 ကို ကိုယ့်ဟာကိုယ် ကူးသွားမယ်နော် . . . (မှန်ပါဘုရား)။

ကဲ... ဒကာ ဒကာမတို့ ဒါဖြင့် ဒါဟာ နိဗ္ဗာန်မြင်
တယ်လို့ ဆိုလို့ရှိရင်ကော သဘောကျပလား... (ကျပါပြီ)။
ကောင်းပြီ... သေမှ မြင်ရမှာလား၊ ရှုရင်းမတ္တနဲ့ ကူးသွားတာ
မြင်ရမှာလား... (ရှုရင်းမတ္တနဲ့ ကူးသွားတာ မြင်ရမှာပါ
ဘုရား)။

မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးလာဖြစ်တယ်

ရှုရင်းမတ္တနဲ့ ကူးသွားတာမြင်ရမယ်ဆိုတော့ ဒီဥစ္စာဟာ
သေသေချာချာ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးလာဖြစ်တယ်လို့ ဒကာ ဒကာမတွေ
ဆုံးဖြတ်ချက် ချတာပေါ့ဗျာ... (မှန်ပါ)။ ကူးသွားလို့ရှိရင် မဂ္ဂင်
ရှစ်ပါးဖြစ်တယ်... (မှန်ပါ)။ မကူးသေးရင် မဂ္ဂင်ငါးပါးပဲရှိနေ
တယ်မှတ်... (မှန်ပါဘုရား)။ မကူးသေးရင်... (မဂ္ဂင်ငါးပါး
ရှိနေပါတယ်)။ ကူးသွားရင်... (မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး ဖြစ်ပါတယ်)။

ဒါဖြင့် ခန္ဓာကြီးရှိလျက်နဲ့ ကူးသွားတာလား၊ ခန္ဓာတွေ
ပျောက်ပြီးတော့ ကူးသွားတာလားလို့ မေးတော့ ခန္ဓာကတော့
ဘေးကနေကြည့် ရှိတာပဲ... (မှန်ပါဘုရား)။ သဘောကျ
ပလား... (ကျပါပြီ)။ ခန္ဓာကတော့... (ရှိပါတယ်ဘုရား)။

ဉာဏ်ကကူးသွားတာ

ကိုယ့်ခန္ဓာကတော့ ဘေးကနေကြည့် ရှိနေတာပဲ၊ ရှိပင် ရှိငြားသော်လည်း ဉာဏ်က ကူးသွားတာလို့ မှတ်လိုက်စမ်းပါ . . . (မှန်ပါ့ဘုရား)၊ ဘယ်လိုမှတ်ကြမယ် . . . (ဉာဏ်က ကူးသွားတာပါဘုရား)၊ ဉာဏ်ကကူးသွားလို့ သေသေချာချာ မှတ်ပါ။

အခုတရားဟာ ဒကာ ဒကာမတို့ နာရီသုံးမတ် လောက်သာ ရှိသွားသေးတယ်၊ ဒကာသစ် လိုရင်းက ဒီနှစ်လုံး တည်းသာ ပြောနေတာ . . . (မှန်လှပါဘုရား)၊ ဘယ်နှစ်လုံး ပြောနေတာပါလိမ့် . . . (နှစ်လုံးတည်းပြောနေတာပါဘုရား)။

အဲဒီတော့ ဒကာ ဒကာမတို့ ဪ . . . သူများ ပြောသံကြားတွေကို မယုံကြည်ပါနဲ့နော် . . . (မှန်ပါ့ဘုရား)၊ နိဗ္ဗာန်ဆိုတာအဝေးကြီးကွ၊ လွယ်လွယ်နဲ့ရတာ မဟုတ်ဘူးကွ၊ ဒီလိုမဆိုလိုက်ပါနဲ့နော် . . . (မှန်ပါ့)၊ သင်္ခတဒုက္ခသာ ခင်ဗျား တို့က ဖြစ်ပျက်တွေကိုသာ ခပ်များများ ရှုပေးပါ၊ ဒကာ ဒကာမ တို့နော် . . . (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဘာကို ဖြိုင်ဖြိုင်ကြည့်ရမလဲ . . . (သင်္ခတဒုက္ခပါ)၊ သင်္ခတဒုက္ခကိုသာ ဖြိုင်ဖြိုင်ကြည့်ပေးပါ၊ သင်္ခတဖြိုင်ဖြိုင် ကြည့်ပေးလို့ရှိရင် ဒီဉာဏ်သည် သင်္ခတကျော်ပြီး သကာလ အသင်္ခတသုခဆိုတဲ့ နိဗ္ဗာန်ဘက် ကူးမလား၊ မကူးဘူးလား . . . (ကူးပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့ အဝေးကြီးလား၊ အနီးကလေးလားဆိုတော့ အို... သင်္ခတမဆုံးလို့ အသင်္ခတမတွေ့သေးတာ . . . (မှန်လှပါဘုရား)၊ သဘောကျပလား . . . (ကျပါပြီဘုရား)၊ အသင်္ခတမြင်တာ အပါးမဝသေးလို့ (ဝါ) အကြိမ်မများသေးလို့ အသင်္ခတဘက် မကူးတာ . . . (မှန်လှပါဘုရား)၊ နို့မို့ရင် ဒီဉာဏ်ကူးပါတယ် . . . (မှန်လှပါဘုရား)၊ သဘောပါပလား . . . (ပါ၊ ပါပြီဘုရား)။

ဖြစ်ပျက်ကိုသာ ဉာဏ်နဲ့တက်ပါ

ဒါဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့ နိဗ္ဗာန်လိုချင်ရင် ဘာကိုမဲပြီး ရှုရမလဲဆိုတာကော အဖြေထွက်ပလား.. . (ထွက်ပါပြီဘုရား)၊ ဘာကို မဲရှုရမလဲ.. . (သင်္ခတဒုက္ခကို မဲရှုရပါမယ်ဘုရား)။

ဪ... သင်္ခတ ဒုက္ခဆိုတာ ဘုန်းကြီးပြောနေကျ၊ ဒကာ ဒကာမတွေ နားရည်ဝလို့ သိနေကြပြီဖြစ်တဲ့ ဖြစ်ပျက်ပါပဲ . . . (မှန်ပါဘုရား)၊ ရှင်းပြီနော် . . . (မှန်ပါဘုရား)၊ အဲဒီဖြစ်ပျက်ကိုသာ ဦးခင်မောင်တို့က ဉာဏ်နဲ့တက်ပါ.. . (မှန်ပါဘုရား)၊ ငါ နိဗ္ဗာန်လိုချင်တယ်လို့ မလာနဲ့.. . (မှန်လှပါ)၊ အားလုံးတရားတစ်ပွဲလုံး ဆုံးဖြတ်ချက် ချပေးလိုက်ပါတယ်၊ ဒကာ ဒကာမတို့၊ ငါ နိဗ္ဗာန်လိုချင်တဲ့ စိတ်ကိုမလာစေနဲ့ . . .

(မှန်ပါ)။ သင်္ခတကိုသာ ရှုပေး . . . (မှန်ပါ)။ သဘောကျပလား . . . (ကျပါပြီ)။ ဘာကို ရှုရမလဲ . . . (သင်္ခတကိုသာ ရှုပေးရပါမယ်ဘုရား)။

သင်္ခတကိုသာ ရှုနေ၊ ရှုလို့ ဒီဉာဏ်ဟာ ရင့်ထက်မက ရင့်လာတယ်ဆိုရင်ဖြင့် ကိုမြရွှေ ဘယ်ကူးမယ်ထင်သတုံး . . . (အသင်္ခတဘက် ကူးပါမယ်ဘုရား)။ ခင်ဗျားတို့က ကူးခိုင်းလို့ ကူးတာလား၊ သူ့ဟာသူ ဉာဏ်ရင့်လို့ ကူးတာလား . . . (သူ့ဟာသူဉာဏ်ရင့်လို့ ကူးတာပါဘုရား)။ သဘောပါပြီ . . . (ပါ၊ ပါပြီဘုရား)။

ဒါပြောရလို့ ကျေနပ်သွားပြီ

ဒီတစ်လုံးပြောရတာနဲ့ ဘုန်းကြီးက အားလုံး တရားပွဲ တစ်ပွဲလုံးရှိ ဆွေမျိုးဉာဏ်က၊ မိဘတွေလို ဘဝက မတော်ဖူးတာ မရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေကို ဒီဥစ္စာကလေးနှစ်လုံး ပြောရတာကို အတော်ကျေနပ်သွားပြီ . . . (မှန်လှပါဘုရား)။ ဘာပြုလို့ ဒီလောက်ကျေနပ်ရသတုံးလို့ မေးတဲ့အခါကျတော့ ကိုမြရွှေ ဒီကနေပြီး ဒီကူးတယ်ဆိုတဲ့ဥစ္စာဟာ နိဗ္ဗာန်သွားလမ်းက ဒါပဲရှိတာပဲ . . . (မှန်ပါ)။

ဘယ်လိုမှတ်ကြမယ် . . . (နိဗ္ဗာန်သွားလမ်းက ဒီလမ်းပဲရှိပါတယ်)။ သင်္ခတနဲ့ အသင်္ခတ နိဗ္ဗာန်ရှိတာပဲ . . . (မှန်ပါ)။

သဘောကျပလား... (ကျပါပြီ)၊ ဒါကြောင့် ဘုရားက သင်္ခတ
ဓမ္မဆိုတာ ဒီဘက်မှာကွ... (မှန်ပါ)၊ သဘောပါပြီလား
... (ပါ၊ ပါပြီ)၊ အသင်္ခတဓမ္မဆိုတာ ဒီဘက်မှာကွ...
(မှန်ပါ)၊ တရားနှစ်မျိုးပဲရှိတယ်ကွ၊ ဓမ္မသင်္ဂဏီမှာ ဟောထား
တယ်... (မှန်လှပါဘုရား)၊ သဘောကျပလား... (ကျပါပြီ)၊
ဒီဘက်ကဘာတုံး... (သင်္ခတဓမ္မပါ)၊ သင်္ခတာဓမ္မ၊ ဒီဘက်
ကဘာတုံး... (အသင်္ခတဓမ္မပါဘုရား)။

အသင်္ခတဟာ နိဗ္ဗာန်ပဲဗျ... (မှန်ပါ)၊ ဒီဘက်က
သင်္ခတ တွေဟာ ရှုကြည့်နိုင်မှ ပေါ်တဲ့ ဖြစ်ပျက်တွေကိုးဗျ...
(မှန်ပါ)၊ သဘောကျပလား... (ကျပါပြီ)၊ ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့
ဉာဏ်သည်ရှေးဦးစွာ ပေါ်တဲ့အလှည့်က... (ဖြစ်ပျက်
မြင်ရမယ်)၊ သဘောပါပလား... (ပါ၊ ပါတယ်ဘုရား)။

နိဗ္ဗာန်ဆိုတာ ရှိနှင့်နေတာလား

ကောင်းပြီ၊ ဒါဖြင့် နိဗ္ဗာန်ဆိုတာ ဒကာ ဒကာမတို့
ရှိနေတာလား၊ သူကရှိပြီးသကာလ ဒီဘက်က အသင်္ခတ
စောင့်နေတာလား၊ အင်း... သူက ရှိနှင့်နေတာလား၊ အင်း
... သူကပဲ အတိတ်သဘောနဲ့ ရှိနှင့်နေတာလား၊ ဘယ်လို
တုံး၊ ပစ္စုပ္ပန်သဘောနဲ့ ယခုရှိနှင့်နေတာလား၊ မေးဖို့မလိုဘူး
လား... (လိုပါတယ်ဘုရား)၊ အတိတ်သဘောနဲ့ ရှိနှင့်နေတာ

လား၊ ပစ္စုပ္ပန်သဘောနဲ့ ယခုရှိနေတာလား၊ ဟာ...
 နောက်ကျမှ အနာဂတ်ကျမှပေါ်မှာလား သုံးချက်မေးရမယ်၊
 ခင်ဗျားတို့ကို ဟုတ်လား... (မှန်ပါ)။

နိဗ္ဗာန်သည်ယခုရှိဆဲလား

နိဗ္ဗာန်သည် အတိတ်က ရှိသလားလို့ မေးလို့ရှိရင်
 ဦးခင်မောင်တို့ မရှိဘူးပြောနော်... (မှန်ပါ)၊ သဘောကျ
 သလား... (ကျပါပြီ)၊ ပစ္စုပ္ပန်ယခုရှိသလား မေးရင်လဲ...
 (မရှိပါဘုရား)၊ မရှိဘူး၊ အနာဂတ်မှာ ရှိနေသလားလို့မေးရင်
 ... (မရှိပါဘုရား)၊ မရှိဘူး ဒကာ ဒကာမတို့၊ အဲဒီတော့
 ဒီလိုရှိတဲ့ တရားမဟုတ်ပါဘူး ဒကာ ဒကာမတို့... (မှန်လှ
 ပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဘယ်လိုရှိတဲ့ တရားလည်းဆိုလို့မေးရင်ဖြင့်
 ... တဲ့၊ မိလိန္ဒမင်းကြီး ထည့်ပေးကြစို့ ဦးခင်မောင်
 ... နော်... (မှန်လှပါ)၊ မိလိန္ဒမင်းကြီးက နိဗ္ဗာန်ဆိုတာ
 ဒီလိုလား၊ အတိတ် ကရှိပြီးသားလားဘုရား၊ ယခုပစ္စုပ္ပန်
 ရှိဆဲလားဘုရား၊ နောက်မှ ပဲရှိလတ္တံ့သော တရားမျိုးလား
 ဘုရား... ဆိုတော့ ဒကာကြီး ဒီလိုမဟုတ်ဘူး ဖြေတာပဲ
 ... (မှန်လှပါဘုရား)။

ဝါးစိမ်းနှစ်လုံး

ဒီလိုမဟုတ်ပါဘူး၊ ဒကာ ဒကာမတို့ ဒီ ဝါးစိမ်း ၂လုံး၊ ဒီဘက်က ဝါးစိမ်းလည်း တစ်တောင်လောက်ဖြတ် ဒကာသစ်ရေ နော် . . . (မှန်ပါ)၊ ဒီဘက်က ဝါးစိမ်းလည်း တစ်တောင်လောက် ဖြတ်ပြီး ဝါး ၂လုံးကို ပွတ်ပါ။ ဘယ်ဝါးလုံးမှ နဂိုတုန်းက မပွတ်ခင်တုန်းက ပူတတ်တဲ့မီးစ မပါဘူး၊ သူတို့မှာ ဘာမှ မရှိဘူး . . . (မှန်ပါဘုရား)၊ သူတို့မှာ ပါရဲ့လား . . . (မပါ၊ ပါဘုရား)၊ မပါဘူးဆိုတာ သေချာပလား . . . (သေချာပါတယ်ဘုရား)။

မလျှော့တမ်းပွတ်ပေးစမ်းပါ

သို့သော် ခင်ဗျားတို့က မလျှော့တမ်း ပွတ်ပေးစမ်းပါ။ မီးထွက်မလာဘူးလား . . . (လာပါတယ်ဘုရား)၊ ဒီမီးဟာ ဝါးထဲမှာပါတာလား၊ အခုမှ အလုပ်၊ လုပ်လို့ပေါ်လာတာလား . . . (အခုမှလုပ်လို့ ပေါ်လာတာပါ)၊ အဲ . . . ခင်ဗျားတို့ဟာတဲ့ အလုပ်၊ လုပ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်မှ သင်္ခတပေါ်လာတာ၊ အလုပ်၊ မလုပ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မှာ မပေါ်ဘူး၊ အလုပ်၊ လုပ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မှာ သင်္ခတ သိတဲ့ဉာဏ် . . . (ပေါ်လာပါတယ်ဘုရား)။

ဒါကြောင့် ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာ ဒကာမတွေ တရားနာရုံ နဲ့မကျေနပ်ဘဲနဲ့ ဘုန်းကြီးက နားလည်အောင်လည်းပြောမယ်။

လုပ်နည်းကိုလည်းပြောမှာ ဧကန် မှတ်ပြီးသကာလ ဪ...
ဝါးလုံးပွတ်တာကို ဆရာဘုန်းကြီးကရော မိလိန္ဒမင်းကြီးက
မေးလို့ ရှင်နာဂသိန်က ပြောနည်းရော၊ ဝါးလုံး သူဟာသူသာ
ချထား၊ အေးနေတာပဲ၊ ဘယ်နည်းနဲ့မှ ဦးခင်မောင်အပူဓာတ်
လာမှာမဟုတ်ဘူး၊ လာပါ့မလား... (မလာပါဘုရား)။

မီးထွက်တဲ့အလုပ်က ဝါးအလုပ်

အဲ... ဦးခင်မောင် တစ်လုံးအောက်ကထား၊
တစ်လုံးကိုအပေါ်ကထားပြီး ပွတ်စမ်းဗျာ၊ ဘာဖြစ်လာမလဲ
... (ပူလာပါလိမ့်မယ်)၊ ဒကာ ဒကာမတွေ ပူလာလိမ့်မယ်
ဆိုတာ သေချာပလား... (သေချာပါပြီ)၊ ကဲ... ဒကာ
ဒကာမတွေ အလုပ်က ဘာပါလိမ့်... (ပွတ်တဲ့အလုပ်ပါ)၊
မီးထွက်တဲ့အလုပ်က ဘာပါလိမ့်... (ဝါးအလုပ်ပါ)၊
ဒါကြောင့် ခင်ဗျားတို့ဟာလည်း သင်္ခတ ဒုက္ခတွေသာ
ဖြိုင်ဖြိုင်ကြီး ရှူပေးကြပါ၊ အဲဒီလို ရှူပေးရင် ဝိပဿနာဉာဏ်
ရင့်ရင့်လာမယ်၊ ဝိပဿနာ ဉာဏ်ရင့်ရင့်လာတာကို ဘာဆိုကြ
မလဲ... (ပူလာတာပါ)၊ မီးထွက်တော့မလို့ ပူတာနဲ့ မတူဘူး
လား... (တူပါတယ်ဘုရား)။

ကိုင်း... ဒါဖြင့် တတ်နိုင်သမျှ ဦးခင်မောင်ကဖြစ်စေ၊
ကိုမြရွှေကဖြစ်စေ၊ ဒကာသစ်ကဖြစ်စေ၊ တတ်နိုင်သလောက်

တိုက်လိုက်တော့ မီးထတောက်တဲ့ အခြေအနေရောက်တော့
တစ်ခါတည်း မီးတွေထတောက်တာပဲ... (မှန်လှပါဘုရား)၊
မတောက်ဘဲနေပါ့မလား... (တောက်ပါတယ်)၊ ကိုင်း
... နဂိုကဝါးထဲမှာ မီးပါလို့လား... တဲ့၊ လုပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏
လုံ့လ ပယောဂထက်သန်မှုကြောင့်လား... (လုပ်သော
ပုဂ္ဂိုလ်၏ လုံ့လ ပယောဂထက်သန်မှုကြောင့်ပါဘုရား)၊
ရှင်းပဲလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ပွတ်ပါများလို့ ပူပြီးမီးထွက်

ဒါဖြင့် ဝါးထဲမှာ မီးမပါ၊ ပွတ်ပါများလို့ပူ၊ ပူဖန်များလို့
မီးဖြစ်၊ ဒီအတိုင်းမနေဘူးလား... (နေပါတယ်ဘုရား)၊
ဒီမှာလည်း ခင်ဗျားတို့ သင်္ခတ တရားကို ဒီဉာဏ်ကလေးနဲ့
အမြဲတမ်းသာရှု၊ ရှုတာနဲ့ ပူလာတာနဲ့ အတူတူပဲ၊ မီးထွက်တော့
မလို့ဆိုတာ မဆိုထိုက်ဘူးလား... (ဆိုထိုက်ပါတယ်ဘုရား)။

ကဲ... ဒါဖြင့် ရှုနိုင်သရွေ့ ရှုလိုက်ပြီဆိုမှဖြင့် ဘုန်းကြီး
တို့ ဒကာ ဒကာမတွေမှာ ဟောဒီတရားဟာ ဝိပဿနာမဂ်က
လောကုတ္တရာမဂ်ဖြစ်ပြီးသကာလ တစ်ခါတည်းမီးထတောက်
တာနဲ့ ဦးခင်မောင်... အတူတူဖြစ်တယ်... (မှန်လှပါ)၊
ရိပ်မိပလား... (ရိပ်မိပါပြီ)၊ ဒါဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့
ဆုတောင်း အလုပ်လားတဲ့၊ သင်္ခတ တရားကို ရှုကြည့်ရမည့်

အလုပ်လားတဲ့. . . (သင်္ခတ တရားကို ရှုကြည့်ရမည့် အလုပ် ပါဘုရား)။ သင်္ခတ တရား ရှုလိုက်လို့ရှိရင် မီးဟာ ပူထွက်လာ တာပဲ. . . (မှန်ပါဘုရား)။

မိလိန္ဒမင်းကြီးနှင့် ရှင်နာဂသိန်

အသင်္ခတဘက် ကူးတော့မယ်ဆိုရင် မီးတွေ တောက် လာတယ်. . . (မှန်လှပါဘုရား)။ အသင်္ခတဘက် ကူးတော့ မယ်ဆိုရင်. . . (မီးတောက်လာပါတယ်)။ မီးတောက်လာ တယ်ဆိုတာလည်း မိလိန္ဒမင်းကြီးကမေးလို့ ရှင်နာဂသိန် က ဖြေတာပါလားဆိုတာလည်း သေသေချာချာ မှတ်ကြပါ။ ဒါဟာ ပါဠိအကိုးအကားရွတ်ပြီး ပြောနေတယ်လို့ ဒီလိုမယူကြနဲ့ . . . (မှန်ပါ)။ ရှင်းပလား. . . (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာ ဒကာမတွေမှာ ယနေ့ ပြောစရာရှိတဲ့အချက်က ဒီနှစ်လုံးပဲ ပြောစရာရှိနေတော့ တပည့်တော်တို့ နိဗ္ဗာန် ရောက်ချင်တယ်ဘုရား၊ ဘယ်နှယ်များ လုပ်ရပါမတုံး၊ ကဲ. . . တရားတစ်ပွဲလုံးက မမေးပေဘူးလား . . . (မေးပါတယ်ဘုရား)။ နိဗ္ဗာန် ရောက်ချင်တယ်ဘုရား. . . တပည့်တော်တို့ အိုရ၊ နာရ၊ သေရ၊ မွေးရ ဆိုတဲ့ ဒုက္ခတွေက တပည့်တော်တို့ ကိုယ်တိုင် မြင်နေရပြီ၊ တပည့်တော်တို့ နိဗ္ဗာန်ရောက်မှ အေးမယ်လို့ ဟောကြတယ်၊ ဟောတဲ့အတိုင်းပဲ

နိဗ္ဗာန်ရောက်မှပဲ နေရာကျမှာပဲ၊ တပည့်တော်တို့ နိဗ္ဗာန်
ရောက်ချင်တယ်ဘုရားဆိုလို့ရှိရင်ဖြင့် နိဗ္ဗာန်ဟာ ဒကာ
ဒကာမတို့ ဘယ်နည်းနဲ့မှ တိုက်ရိုက်မရောက်နိုင်ဘူး
... (မှန်ပါ)။

သင်္ခတဘက်ကို ဉာဏ်လှည့်ပြီးမှ အသင်္ခတဘက်ကို
ဉာဏ်ရောက်မှာပဲ... (မှန်လှပါ)၊ သဘောကျပလား...
(ကျပါပြီ)၊ ဒီဉာဏ်သည် ရှေးဦးစွာ ဘယ်လှည့်ရမလဲ
... (သင်္ခတဘက်လှည့်ရပါမယ်) သင်္ခတဘက်ကို လှည့်လို့
ရင့်သန်တော့မှ ဘယ်လှည့်ရမလဲ... (အသင်္ခတဘက်ကို
လှည့်ပါမယ်ဘုရား)။

ကဲ... ဒါဖြင့် နာမရူပ ပရိစ္ဆေဒကျမ်းမှာ...

ပရိပတ္တာ တမေနေဝံ၊

ပရိဘာဝိတ ဘာဝနာ၊

ပရိစ္စုဇ္ဈိ သင်္ခါရေ၊

ပက္ခန္ဓန္တိ အသင်္ခတေ။

နာမရူပ ပရိစ္ဆေဒကျမ်း (ဂါထာအမှတ် ၁၇၇)

ပရိပတ္တာ တမေနေဝံ၊ မင်း အခုအတိုင်း ရင့်ကျက်
အောင် လုပ်စမ်းပါတဲ့၊ ပရိဘာဝိတ ဘာဝနာ၊ ပွားတာဟာ
သိမ်းပြီတဲ့၊ သင်္ခတ တရားဖြစ်ပျက်ကို ရှုသာနေတဲ့ ဒကာ

ဒကာမတို့ ပွားသာနေတဲ့၊ ရိပ်မိကြပလား... (ရိပ်မိပါပြီ)၊
ဖြစ်ပျက်တွေ ဘာလုပ်နေမယ်... (ပွားနေရပါမယ်ဘုရား)၊
ပွားနေပါတဲ့ ပရိပတ္တာ ကမေနေဝံ၊ သူဟာ ရင့်ကျက်လာပါလိမ့်
မယ်တဲ့... (မှန်လှပါ)။

ပရိဘာဝိတ ဘာဝနာ၊ နောက်ကျတော့ ဘာဖြစ်သတုံး
ဘုရားတဲ့၊ ဒါတွေ ရင့်ကျက်လာတယ်... (မှန်ပါ)၊ ပရိစ္စန္ဓိ
သင်္ခါရေ၊ ဟောဒီ သင်္ခါရတွေကို ဟောဒီဉာဏ်က စွန့်လိမ့်
မယ်ကွ တဲ့၊ မခင်တွယ်တော့ဘူး... (မှန်လှပါ)၊ ဒီသင်္ခါတဒုက္ခ
တွေကို... (စွန့်မယ်)၊ စွန့်သွားမယ်... (မှန်ပါ)၊ စွန့်သွားတော့
ပက္ခန္ဓန္တိ အသင်္ခတေ၊ ဒီဘက်ကူးလာလိမ့်မယ်ကွတဲ့...
(မှန်လှပါ)၊ ရိပ်မိပလား... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

သူ့ဟာသူ အသင်္ခတဘက်ကူးသွားတယ်

သင်္ခတဒုက္ခစွန့်ပြီး ဘယ်ဘက်ကို ကူးမလဲ...
(အသင်္ခတဘက်ကူးပါမယ်)၊ ဟော ခင်ဗျားတို့ ရှုနေတဲ့
ဉာဏ်ဟာ ပထမ ဒီဘက်ကိုလှည့်နေတယ်၊ မဂ္ဂင်သည် ပထမ
တော့ သင်္ခတဒုက္ခဖြစ်ပျက်ဘက်မလှည့်ဘူးလား... (လှည့်
ပါတယ်)၊ ရင့်ကျက်လာတော့ အသင်္ခတဘက် သူ့ဟာသူ
လှည့်သွားတယ်... (မှန်လှပါ)၊ ခင်ဗျားတို့က ဆုတောင်းရ
တာလား၊ သူ့ဟာသူ လှည့်တာလား... (သူ့ဟာသူ လှည့်
သွားတာပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့အလုပ်က ဘာလုပ်ပါလိမ့်မတုံး . . . လို့ ဘုန်းကြီးကမေးတော့ ခင်ဗျားတို့အလုပ်ဟာ သင်္ခတဒုက္ခဘက် လှည့်ဖို့က ခင်ဗျားတို့တာဝန် . . . (မှန်လှပါ)၊ နိဗ္ဗာန်ဘက်လှည့် ဖို့ အလုပ်က မဂ်၏တာဝန် . . . (မှန်လှပါဘုရား)၊ ရှင်းပလား . . . (ရှင်းပါပြီ)၊ ခင်ဗျားတို့အလုပ်က ဘာတုံး . . . (သင်္ခတ ဒုက္ခဘက်လှည့်ဖို့ပါ)၊ သင်္ခတဒုက္ခအလုပ်ကိုပဲ ရှေးဦးစွာ မဂ္ဂင် ငါးပါးနဲ့ လှည့်နေဖို့လိုတယ် . . . (မှန်ပါဘုရား)၊ ရှင်းပလား . . . (ရှင်းပါပြီ)၊ နောက်ကျတော့ မဂ်က ကျုပ်ကို နိဗ္ဗာန်ပို့ပေးပါလို့ ဆိုရမှာလား၊ သူ့ဟာသူ နိဗ္ဗာန်ဆီလှည့်သွားတာလား . . . (သူ့ဟာသူ နိဗ္ဗာန်ဆီလှည့်သွားတာပါဘုရား)၊ ဒါဖြင့် ခင်ဗျား တို့ ဉာဏ်က နိဗ္ဗာန်ဘက်လှည့်သွားတာပဲ . . . (မှန်လှပါ ဘုရား)၊ ရှင်းပလား . . . (ရှင်းပါပြီ)၊ ဒါဖြင့် ဦးခင်မောင် နိဗ္ဗာန် ရောက်ချင်လို့ရှိရင်ဖြင့် ဉာဏ်ကို ရှေးဦးစွာ ဘယ်ဘက်လှည့် ရမယ် . . . (သင်္ခတဘက်လှည့်ရပါမယ်ဘုရား)။

သင်္ခတဒုက္ခဘက်ဉာဏ်လှည့်ထားပါ

အဲ . . . သင်္ခတဒုက္ခဘက် လှည့်ပြီးသကာလ ဒကာ ဒကာမတွေလှည့်ထားပါတဲ့၊ ဪ . . . သင်္ခတဒုက္ခ၊ ဪ . . . သင်္ခတဒုက္ခပဲ၊ ဖြစ်ပျက်ပဲ၊ ဖြစ်ပျက်ပဲလို့ သိနေတာဟာ ဖြစ်ပျက်ပဲ၊ ဖြစ်ပျက်ပဲလို့သာ ဒကာ ဒကာမတွေက သိနေစမ်း

၅၈ * သစ္စာလေးပါးတရားတော်

ပါ။ ထိုကဲ့သို့ သိနေတော့ ဟောဒီဥစ္စာ ရင့်ကျက်မလား၊
မရင့်ကျက်ဘူးလား. . . (ရင့်ကျက်ပါမယ်ဘုရား)၊ ဉာဏ်လေ
. . . (မှန်ပါဘုရား)။

နိဗ္ဗာန်သည်ဉာဏ်ရင့်မှ ဉာဏ်လှည့်သွားတဲ့တရား

အဲ. . . ရင့်ကျက်လာတဲ့အခါကျတော့ သူသည်
သင်္ခတဘက်ကနေပြီးတော့ ဘယ်ဘက်ကူးမယ်ထင်သတုံး
. . . (အသင်္ခတဘက်ကူးပါမယ်)၊ ခင်ဗျားတို့က အကူးခိုင်းလို့
ကူးတာလား၊ ရင့်လို့သူ့ဟာသူ့ကူးတာလား. . . (ရင့်လို့
သူ့ဟာသူ့ ကူးတာပါဘုရား)၊ ဒါဖြင့် နိဗ္ဗာန်ဆိုတဲ့တရားသည်
ဒကာ ဒကာမတို့ ကိုယ်ကအပွဲခိုင်းလို့ ရောက်တဲ့တရားလား၊
ဉာဏ်ရင့်မှ ဉာဏ်လှည့်သွားတဲ့တရားလား. . . (ဉာဏ်ရင့်မှ
ဉာဏ်လှည့်သွားတဲ့တရားပါဘုရား)။

အေး. . . ဒီတရားဟာ ဒကာ ဒကာမတို့ ဒီကနေ
တရားဟာ သိပ်ပြီးတော့ မများဘဲနဲ့ ဪ. . . လိုရင်း ဒါပါ
ကလားဆိုတာ ပေါ်လာတယ်. . . (မှန်ပါ)၊ မပေါ်ကြဘူးလား
. . . (ပေါ်လာပါတယ်ဘုရား)၊ လိုရင်းကဖြင့် ဒါပဲဆိုတာ
မသေချာဘူးလား. . . (သေချာပါတယ်ဘုရား)၊ ဒါဖြင့် ဒကာ
ဒကာမတွေ၏ အလုပ်က ဘာအလုပ်ပါလိမ့်. . . (သင်္ခတရှုဖို့
ပါဘုရား)။

ဆုတောင်းလို့ရင့်လာတာလား

ဟော... သင်္ခတဘက် ဒီဉာဏ်လှည့်ပေး...
(မှန်ပါ)၊ ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီ)၊ ခင်ဗျားတို့ အလုပ်က
ဘာပါလိမ့်... (သင်္ခတဘက်ဉာဏ်လှည့်ရပါမယ်)၊ သင်္ခတ
ဘက်ဉာဏ်လှည့်ပေး၊ ရင့်လာလိမ့်မယ်တဲ့၊ လှည့်ဖန်များတော့
ဖြစ်ပျက်တွေ မြင်လာလိမ့်မယ်၊ ဖြစ်ပျက်တွေ ဒုက္ခသစ္စာ
လှည့်ပေး၊ ရင့်လာလိမ့်မယ်... (မှန်ပါဘုရား)၊ ခင်ဗျားတို့
ဆုတောင်းလို့ ရင့်လာတာလား၊ မြင်ဖန်များလို့ ရင့်တာလား
... (မြင်ဖန်များလို့ ရင့်တာပါဘုရား)။

ကဲ... ရင့်ထက်မက ရင့်တဲ့အဆုံးကျတော့ ခင်ဗျားတို့
ရှုနေတဲ့ဉာဏ် ဘယ်ဘက်လှည့်မတုံး... (အသင်္ခတဘက်
လှည့်ပါမယ်ဘုရား)၊ ကဲ... ခင်ဗျားတို့ ဆုတောင်းကြောင့်
လှည့်တာလား၊ ရင့်လို့လှည့်သွားတာလား... (ရင့်လို့
လှည့်သွားတာပါဘုရား)၊ ဒါဖြင့် ကိုရွှေမြ ဩော်... မီးထွက်
လာတာ ပူလို့ မီးထွက်လာတယ်... (မှန်လှပါဘုရား)၊
ဘယ်နှယ်ဆိုကြမယ်... (ပူလို့မီးထွက်တာပါဘုရား)။

မီးထွက်လောက်အောင် ပူလို့... (မှန်ပါဘုရား)၊
မီးထွက်လောက်အောင် မပူသေးလို့ရှိရင် မီးကို မတောက်သေး
ဘူး... (မှန်ပါ)၊ ရိပ်မိကြပလား... (ရိပ်မိပါပြီ)၊ ဒါဖြင့် မီးထွက်
လောက်အောင်ပူရင် ဘာဖြစ်မယ်ထင်သတုံး... (မီးထွက်
ပါတယ်)။

မဂ္ဂင် (၅) ပါးက (၈) ပါးဖြစ်တယ်

အဲ... ထို့နည်းအတူပဲ၊ ခင်ဗျားတို့အလုပ်က မီးပွတ်နေဖို့ အလုပ်ပါ... (မှန်ပါ)၊ ဒါဖြစ်ပျက်ရှုနေဖို့ အလုပ်ပါ... (မှန်ပါ)၊ ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီ)၊ မီးထွက်လောက်အောင် ပူလာပြီ၊ မီးထွက်လောက်အောင် ရင့်လာပြီ ဆိုလို့ ရှိရင်ဖြင့် ဒီဉာဏ်သည် မဂ္ဂင်ငါးပါးက ရှစ်ပါး မဖြစ်ပါနဲ့ဆိုလို့ ရပါမလား... (မရပါဘုရား)၊ မီးထွက်လာတာပဲ၊ မီးထွက်လာတာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် အသင်္ခတဘက် မလှည့်ပေဘူးလား... (လှည့်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် မဂ္ဂင်ငါးပါးနဲ့ အလုပ်လုပ်နေတုန်းက သင်္ခတဘက်ချည်း လှည့်တယ်လို့မှတ်ပါ... (မှန်ပါ)၊ မဂ္ဂင် ငါးပါးက သူတို့ အားပြည့်လာတဲ့ အခါကျလို့ ရှိရင်ဖြင့်တဲ့ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး ဖြစ်ရော၊ တစ်ခါတည်း အသင်္ခတဘက် လှည့်သွားတယ်ဆိုတဲ့ ဥစ္စာ သေသေချာချာ မိလိန္ဒပဉ္စမာမှာလည်း လာတယ်၊ ပြီးတော့ အင်္ဂုတ္တိုရ်မှာလည်း လာတယ်... (မှန်ပါဘုရား)။

အနိစ္စတွေဘက်လှည့်ရမယ်

ဒကာ ဒကာမတို့ သင်္ခတ တရား၏ဖြစ်စဉ်နဲ့ အသင်္ခတ တရား၏ဖြစ်စဉ်ဆိုတာ အင်္ဂုတ္တိုရ်မှာလည်း သေသေချာချာ လာသောကြောင့် ဒကာ ဒကာမတို့၏ တာဝန်သည် ရှေးဦး

စွာ ဘယ်ဘက်လှည့်ရမလဲ... (သင်္ခတဘက်လှည့်ရပါမယ်)
ဒီဘက်က ဒကာတွေ ဘယ်ဘက် လှည့်ကြမယ်... (သင်္ခတ
ဘက်လှည့်ပါမယ်ဘုရား)။ သင်္ခတ တရားဆိုတာ ခင်ဗျားတို့
ခန္ဓာကိုယ်ထဲဖြစ်ပျက်တွေ့နေ... (မှန်ပါ)။ အနိစ္စကလေးတွေ
ဘက်ကိုလှည့်ရမယ်... (မှန်ပါဘုရား)။

ဒကာ ဒကာမတွေ ဘယ်ဘက်လှည့်ရမယ်...
(အနိစ္စဘက်ကိုလှည့်ရမယ်)။ ကဲ... လှည့်တဲ့ဉာဏ် ရင့်လာ
တော့ကိုတဲ့ ဒီဉာဏ်တွေ ဘယ်ဘက်လှည့်သွားသလဲ...
(အသင်္ခတဘက်လှည့်သွားပါတယ်)။ ခင်ဗျားတို့က လှည့်ချင်
လို့ လှည့်တာလား၊ ဉာဏ်အမြင်ကိုက လှည့်တာလား...
(ဉာဏ်အမြင်ကိုက လှည့်တာပါဘုရား)။ ခင်ဗျားတို့ လှည့်ထား
တာက သင်္ခတဘက် လှည့်ထားတာ... (မှန်ပါ)။ သဘောကျ
ပလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

ခင်ဗျားတို့လှည့်ထားတာက... (သင်္ခတဘက် လှည့်
ထားတာပါဘုရား)။ သင်္ခတဘက် လှည့်ထားတယ်၊ ရင့်တော့
သူ့ဟာသူ ဘယ်ဘက်လှည့်သတုံး... (အသင်္ခတဘက်လှည့်
ပါတယ်)။ အသင်္ခတ နိဗ္ဗာန်ဘက် မလှည့်ဘူးလား... (လှည့်
ပါတယ်ဘုရား)။

ဉာဏ်ကသုဿဘောနဲ့သုလှည့်တာ

အဲ... အသင်္ခတဘက် နိဗ္ဗာန်ဘက် လှည့်သွားတယ် ဆိုတော့ ဪ... ဉာဏ်သည်ကားလို့ဆိုရင် ဘယ်သူမှ ဖိုးပိုင် မှမရှိပါကလား။ သုဿဘောနဲ့ သုလှည့်တာပါကလားဆိုတာ မပေါ်လာဘူးလား... (ပေါ်လာပါတယ်)၊ ဦးခင်မောင် ပေါ်ပလား... (ပေါ်ပါပြီဘုရား)၊ ကဲ... ဒါဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့ ဒီနေ့ဖြင့် သင်္ခတ အသင်္ခတ ကူးဖို့ နားလည်ပလား ... (နားလည်ပါပြီ)။

ဒါဖြင့် ဖြစ်ပျက်ရှုတဲ့ဘက်မှာ ဉာဏ်နဲ့ ကြိုးစားခဲ့လို့ ရှိရင် ဖြစ်ပျက် မရှိတဲ့ဘက် ကူးလိမ့်မယ်... (မှန်ပါ)၊ သဘောကျပလား... (ကျပါပြီ)၊ မကြိုးစားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ... (မကူးပါ)၊ မကူးပါဘူး ဆိုတာကော သေချာပလား... (သေချာပါပြီဘုရား)။

ပွတ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်၏လုံ့လကြောင့်

ဒါဖြင့် ခုနစ်က ဝါးနှစ်လုံးထဲမှာ ဒကာ ဒကာမတို့သိတဲ့ အတိုင်း ဘယ်အလုံးထဲမှ မီးမပါဘူး... (မပါပါဘုရား)၊ ပွတ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်၏ လုံ့လကြောင့် ဝါးနှစ်လုံး ပူမပူ... (ပူပါတယ် ဘုရား)၊ မီးမထွက်ခင် ပူတဲ့အပူသည် သင်္ခတဘက်လှည့်တဲ့ ဉာဏ်နဲ့ တူပါတယ်... (မှန်ပါဘုရား)၊ မီးထွက်အောင် ပူလာတဲ့ အပူသည်ကားလို့ဆိုရင် နိဗ္ဗာန်ဘက် လှည့်တဲ့

ဉာဏ်နဲ့ တူပါတယ်... (မှန်ပါ)။ သဘောပါပလား... (ပါ၊ ပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့်... ဒကာ ဒကာမတို့ အလုပ်၊ လုပ်တတ်ပလား... (လုပ်တတ်ပါပြီ)။ ဒီအထဲ ဘာဂဏန်းပဲ ပေါ်နေနေ သင်္ခတဘက် လှည့်နေတာသာမှတ်... (မှန်ပါ)။ ဒီကြားထဲက ဖြစ်ပျက်မြင်လည်း ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်က သင်္ခတဘက်လှည့်တာပဲ။ ဘင်္ဂ၊ မြင်လည်း သင်္ခတဘက် လှည့်တာပဲ။ ဘယ၊ မြင်ကော... (သင်္ခတ ဘက်လှည့်တာပဲ)။

သင်္ခတသာစိုက်ရှုပါ

အာဒိနဝ၊ မြင်ရင်ကော... (သင်္ခတဘက်လှည့်တာပဲ)။ အင်း... နာမရူပ ပရိစ္ဆေဒကျမ်းကတော့ ရှေးဦးစွာ ကွာ... သင်္ခတဘက်လှည့်နေတာ၊ တော်တော်ကြာ အသင်္ခတဘက် ဒီဉာဏ်ကူးသွားမှာပါပဲဆိုတာ အင်မတန်ရှင်းရှင်းလင်းလင်းပြသောကြောင့် အင်္ဂုတ္တိုရ်ကလည်း ရှင်းရှင်းလင်းလင်း ပြသောကြောင့် ခင်ဗျားတို့ ဉာဏ်စဉ်တွေကို မလိုချင်လဲ နေပါတော့။ သင်္ခတသာ စိုက်ရှုပါ... (မှန်လှပါဘုရား)။ သဘောပါကြလား... (ပါ၊ ပါပြီဘုရား)။

သင်္ခတသာ စိုက်ကြည့်လိုက်လို့ရှိရင် သင်္ခတသိတဲ့ ဉာဏ်ရင်မှ ကိုမြရွှေ... ဘယ်ဘက်လှည့်မယ်... (အသင်္ခတဘက် လှည့်ပါမယ်)။ ခင်ဗျားတို့က လှည့်ချင်လို့ လှည့်တာလား။

ဉာဏ်ရင့်လို့လှည့်သွားတာလား... (ဉာဏ်ရင့်လို့ လှည့်သွားတာပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် မီးထွက်လောက်အောင် ပူလို့မီးဖြစ်တာပေါ့... (မှန်ပါဘုရား)။ မီးက ထွက်လောက်အောင် မပူလို့... (မီးမထွက်ပါ)။ မီးက ထွက်လောက်အောင် မပူရင်... (မီးမထွက်ပါဘုရား)။ ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ အလုပ်သည်ကားလို့ ဆိုရင် ဒကာ ဒကာတို့ မီးထွက်အောင် ပူအောင်လုပ်ဖို့ပဲ... (မှန်ပါဘုရား)။ မဟုတ်ဘူးလား... (မှန်ပါဘုရား)။

အသင်္ခတကူးနိုင်ရင်နိဗ္ဗာန်ရမယ်

မီးထွက်လောက်အောင် ပူအောင်လုပ်လို့ရှိရင် မီးဖြစ်ပါစေလို့ ဆုတောင်းရမှာလား... (မတောင်းရပါဘုရား)။ သူ့ဟာသူ မီးထွက်လာမယ်ဆိုတာ မသေချာဘူးလား... (သေချာပါတယ်)။ ဒါကြောင့် ဒကာ ဒကာမတို့ သင်္ခတက အသင်္ခတကူးအောင် လုပ်နိုင်လို့ရှိရင် ဒီဘဝ နိဗ္ဗာန်ရတာပဲ ဆိုတာဒါပါပဲ... (မှန်ပါ)။ ရှင်းကြပလား... (ရှင်းပါပြီ ဘုရား)။

ကဲ... နာရီစေ့ပြီ၊ ယနေ့ဒီတွင် တော်ကြဦးစို့...။

သာဓု... သာဓု... သာဓု...။